Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 94 (2096) ♦ Середа, 26 травня 1999 року ♦ Ціна договірна

26 травня

✔ 1972 р. Указ Президії Верховної Ради УРСР про звільнення В. Щербицького від обов'язків Голови Ради Міністрів УРСР у зв'язку з обранням його Першим секретарем ЦК Компартії України.

✔ 1982 р. Президія Верховної Ради СРСР ухвалила указ про нагородження Києва орденом Дружби народів з нагоди 1500-річчя міста.

Мови різні, закон — один

Центральна виборча комісія на черговому засіданні відмовила у реєстрації претендентом на кандидата в Президенти України мешканцю міста Івано-Франківська Борисові Голодюку (освіта вища, безробітний), висунутого зборами виборців села Монастирець Жидачівського району Львівської області. Підставою для відмови у реєстрації було те, що у зборах виборців узяли участь громадяни, що мешкають в інших населених пунктах і навіть інших областях. Голова ЦВК Михайло Рябець зауважив, що ця відмова не позбавляє громадянина Голодюка права претендувати на кандидата в Президенти України. Але тільки з належно оформленими документами.

Цього ж дня Центрвиборчком, виходячи з численних звернень громадян, прийняв роз'яснення щодо мови заповнення підписних листів на підтримку претендента на кандидата у Президенти України. ЦВК указує, що, відповідно до вимог Конституції України та закону про мови, громадянам гарантується право на використання російської та інших мов національних меншин, а тому виборці під час заповнення підписних листів можуть вживати не тільки українську.

Реорганізація парламенту не загрожує. Поки що

На засіданні Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та організації роботи Верховної Ради України розглянули законопроект про зміни до Закону «Про комітети Верховної Ради України», внесений народними депутатами Юрієм Сахном, Іваном Мусієнком та Валентиною Гошовською. Після обговорення цей проект відхилили: його окремі пропозиції буде враховано під час розгляду аналогічного законопроекту на сесії Верховної Ради (внесеного народним депутатом Зориславою Ромовською).

Члени комітету також розглянули проекти постанови «Про внесення змін і доповнень до постанов Верховної Ради України про перелік комітетів та обрання голів комітетів», внесених народними депутатами Іваном Кірімовим, Анатолієм Матвієнком та Василем Сіньком, і вирішили, що нині проводити реорганізацію у Верховній Раді недоцільно.

У "чорного золота" НАДТО ВИСОКА ЦІНА

Президент України оголосив 26 травня днем жалоби за загиблими. Рішенням Донецької облдержадміністрації в регіоні траурними днями оголошено вчорашній і сьогоднішній дні

У понеділок, о 16.09, Донецьк зазнав потрясіння в буквальному розумінні цього слова — на орендному підприємстві «Шахта імені Засядька» раптовий вибух метану й вугільного пилу забрав життя 39 гірників. Сталося це на горизонті 1050 метрів. На момент аварії під землею перебували близько 500 робітників, 130 із яких — на загрозливо близькій відстані від епіцентру.

У навколишніх мікрорайонах й селищах, сполоханих виттям сирен гірничорятувальних машин і карет «швидкої», тієї ночі не так і не лягали спати. Юрба стривожених жінок і чоловіків кілька годин простояла у невизначеності на площі перед адмінбудівлею шахти, чекаючи на офіційні звістки про долю рідних. «Онук там у мене, — поруч зі мною витерла хусточкою очі старенька. — Молодий ще, чотирьох років не пропрацював. Влаштуватися було важко, коли прийняли, так радів, бідолашний...»

(Закінчення на 10-й стор.).

Врожай—99

Плекає фермер виноград

П'ять тисяч виноградних саджанців запропонував для реалізації нинішньої весни колишній працівник Могилів-Подільського районного управління сільського господарства Вінницької області Анатолій Кравчук. Він — єдиний з фермерів області, хто вирощує виноград. На придністровських пагорбах, непридатних для сільськогосподарських культур, уже випробувано 10 сортів. Вибрано найбільш пристосовані до місцевих кліматичних умов: столові — «Захоплення», «Сорочинський білий» та «Перлина»; винні — «Ізабелла», «Мускат одеський» та «Голубок».

На полях, як у тундрі...

Збитки, заподіяні травневими заморозками сільському господарству Луганщини, сягають 20 мільйонів гривень. Як повідомили в управлінні агропромислового комплексу області, найбільш потерпіли сади: зав'язь пропала на 7,5 тисячі гектарів. Не ліпше й на полях регіону, що враз стали нагадувати тундру з її багатоірічною мерзлотою. Найбільше потерпів соняшник —підмерз на 4 тисячах гектарів, кукурудза та ячмінь — відповідно на 3 і 2 тисячах гектарів. Сума збитків значно збільшиться після пересівання знищених морозом культур.

○ Для ремонту від'єднано від енергосистеми 5-й блок Запорізької АЕС.

○ Тривають пошуки двох рибалок з с. Лисець Дунаєвецького району Хмельницької області, які в неділю пішли на річку й не повернулися.

○ 3 кг розлитої ртуті було виявлено у вагоні приміського потяга «Новоград-Волинський—Житомир».

P.S.

У номер

✔ Київ

«Вікінги» торують свій шлях в Європі, світі і космосі

Розпочався візит в Україну Президента стортингу Королівства Норвегія Кірсті Коллє Грьондал. У Києві делегація норвезького парламенту планує обговорити роль України в європейських та світових організаціях, питання регіонального співробітництва, пожвавлення торгівлі між двома країнами. Буде також приділено увагу проблемі врегулювання в Косово (Норвегія є одним із активних членів НАТО).

Програмою візиту учора було заплановано зустріч з Головою Верховної Ради України Олександром Ткаченком, а також покладання вінків до могили Невідомого солдата.

Норвегія має значний потенціал для співробітництва з Україною, зокрема в нафтогазовій галузі (скандинавська країна є найбільшим експортером нафти в Європі і має частку у 10% на газовому ринку). Разом з Норвегією, а також за участі Росії і США Україна здійснює програму запуску космічних супутників «Морський старт». Осло також надає чималі кошти на підтримку третіх країн: якщо брати у процентному відношенні до ВВП, то Норвегія — «найщедріший» донор у світі.

✔ Донецьк

Рецепт якості: 10 років без ВТК

Концепція всезагального управління якістю Едуарда Демінга, заснована на класичних принципах ринкової економіки, почала втілюватися в горлівському концерні «Стирол». Ще десять років тому тут відмовилися від послуг контролерів ВТК, поклавши цю відповідальну функцію на самих виробників. Згодом «стиролівці» сертифікували свої системи управління якістю окремих видів продукції за стандартами ISO-9002.

Два роки поспіль на підприємстві діють так звані гуртки якості, які об'єднують близько чотирьох тисяч працівників. Їхні пропозиції дозволили торік збільшити продуктивність праці на 187 відсотків.

✔ Сімферополь

Намети згорнуто — попереду спільна праця

Після мітингу біля Ради міністрів Криму пікетувальники меджлісу зняли наметове містечко, яке розташовувалося тут з 18 травня.

У результаті переговорів голова уряду автономії Сергій Куніцин і голова новоствореної Ради представників кримськотатарського народу при Президенті України Мустафа Джемілєв підписали протокол про спільні дії в розв'язанні проблем кримськотатарського народу.

Уряд Криму пообіцяв реалізувати комплекс заходів, спрямованих на облаштування кримських татар і стабілізацію міжетнічних відносин на півострові.

Також обумовлено створення національних кримськотатарських шкіл та фінансування двох видань.

Мустафа Джемілєв розцінює це як фактичне визнання меджлісу.

Фото Анастасії СІРОТКІНОЇ.

Про утворення Тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради України з питань дотримання органами державної влади і місцевого самоврядування та їх посадовими особами, Центральною виборчою комісією норм виборчого законодавства під час підготовки і проведення виборів Президента України

Постанова Верховної Ради України

Відповідно до статті 89 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

1. Утворити Тимчасову спеціальну комісію Верховної Ради України з питань дотримання органами державної влади і місцевого самоврядування та їх посадовими особами, Центральною виборчою комісією норм виборчого законодавства під час підготовки і проведення виборів Президента України (склад Комісії додається).

2. Обрати головою Тимчасової спеціальної комісії народного депутата України Єльяшкевича Олександра Сергійовича.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ,
20 травня 1999 року
№ 684-XIV.

Додаток до Постанови Верховної Ради України від 20 травня 1999 року № 684-XIV

СКЛАД

Тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради України з питань дотримання органами державної влади і місцевого самоврядування та їх посадовими особами, Центральною виборчою комісією норм виборчого законодавства під час підготовки і проведення виборів Президента України

ЄЛЬЯШКЕВИЧ Олександр Сергійович — фракція «Громада» — голова Комісії

АСАДЧЕВ Валерій Михайлович — фракція Народного руху України

ГМИРЯ Сергій Петрович — фракція Комуністичної партії України

ЖОВТІС Олександр Ігорович — група «Відродження регіонів»

ЗАЄЦЬ Володимир Володимирович — фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної)

ЗАРУБІНСЬКИЙ Олег Олександрович — фракція Народно-демократичної партії

КВЯТКОВСЬКИЙ Ігор Васильович — група «Незалежні»

КИРИЛЬЧУК Євген Іванович — фракція Селянської партії України

КЛЮЧКОВСЬКИЙ Юрій Богданович — фракція Народного руху України Перша

КОНОВАЛЮК Валерій Ілліч — група «Трудова Україна»

КОЩИНЕЦЬ Василь Васильович — фракція партії «Реформи і порядок»— «Реформи-центр»

МОРОЗОВ Анатолій Петрович — фракція Комуністичної партії України

ПОКОТИЛО Ніна Олексіївна — фракція Соціалістичної партії України

ПОПОВ Георгій Дмитрович — фракція Комуністичної партії України

ПРАВДЕНКО Сергій Макарович — фракція «Батьківщина»

ПУСТОВОЙТОВ Володимир Сергійович — фракція Комуністичної партії України

РАЙКОВСЬКИЙ Броніслав Станіславович — фракція Комуністичної партії України

СИДОРЧУК Михайло Юрійович — фракція Прогресивної соціалістичної партії України

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ Василь Іванович — фракція Партії зелених України.

Мера повинні обирати кияни...

Волевиявлення мешканців столиці на виборах міського голови загрожують знехтувати

Ще місяць тому в Києві існувало загальне переконання, що вибори столичного мера пройдуть спокійно, без особливих політичних і неполітичних пристрастей, без дестабілізації ситуації в місті. Переконання ґрунтувалося на тому, що симпатії переважної більшості киян на боці одного з кандидатів — нинішнього глави держадміністрації Олександра Омельченка. Ситуація різко загострилася після того, як про намір здобути крісло київського мера оголосив почесний президент футбольного клубу «Динамо» (Київ) народний депутат України від СДПУ(о) Григорій Суркіс. Звичайно, це його право. І, певно, добре, що боротьба загострилася. Але не останнє значення мають і методи боротьби.

Щоб за короткий термін, який залишився до виборів, переконати киян, що «потрібен новий мер», кандидатові-бізнесмену доведеться не так переконувати виборців, що він дуже хороший, як запевняти в тому, що Олександр Омельченко — дуже поганий. Підконтрольна преса і телебачення виливають так званий компромат на О. Омельченка, сподіваючись, що перевіряти його до виборів не буде коли. Однак симпатії киян до Олександра Омельченка справді стабільні і сталі, бо завойовані практичними справами останнього на посаді глави міської виконавчої влади. Такі симпатії неможливо здолати за кілька тижнів.

Практично одночасно із початком передвиборчої кампанії соціал-демократа у пресі з'явилися повідомлення, які політологи і журналісти одностайно розцінили як відверте попередження: якщо соціал-демократ програє, то вибори можуть бути визнані недійсними.

Ні в кого немає сумніву, що це зовсім не пуста балаканина. Політична ситуація в Києві одразу перестала бути стабільною. Глава міськдержадміністрації О. Омельченко під час прес-конференції 14 травня змушений був повідомити журналістам, що іще місяць тому одержав два анонімні листи з погрозами фізичного знищення в разі, якщо він не відмовиться від боротьби за посаду київського мера. Ці листи, за його словами, він передав до правоохоронних органів.

На жаль, сьогодні доводиться констатувати: існує реальна загроза того, що певні сили знехтують волевиявлення киян 30 травня 1999 року. Вони вважають, що головне для політичного успіху — це вміння розробляти й реалізовувати різні кулуарні політичні комбінації, а голосування народу — не більш ніж декорація. Вже нині вони попереджають, що знайдуть енну кількість «порушень» (які не так уже й складно організувати самим), щоб на цій підставі добитися в суді визнання виборів недійсними.

Кияни і тільки кияни, а не капітали мають право вирішувати, хто очолюватиме міську владу. Щоб підтвердити це право, щоб не дати можливості будь-кому «змахлювати» і пролізти до влади, а не завоювати її в чесному двобої, всі виборці Києва повинні прийти 30 травня на виборчі дільниці і сказати своє вирішальне слово.

Микола СЕМЕНОВ.

Колаж Анастасії СІРОТКІНОЇ.

«Громада» — за Олександра Омельченка. І проти приватизації Києва

Як заявив перший заступник голови партії Всеукраїнське об'єднання «Громада» Володимир Тахтай, «кампанія з виборів столичного міського голови супроводжується небаченим досі політичним протистоянням між нинішнім головою Київради Олександром Омельченком та розмаїтими представниками бізнесово-політичних кланів і холдингів. Безпрецедентний викид сфабрикованого компромату, фальсифікація даних соціологічних опитувань в інтересах одного з претендентів, використання загальнонаціональних телеканалів для дискредитації нинішнього керівника столичної держадміністрації викликають справедливе обурення не лише у сотень тисяч киян, а й у більшості політичних партій України».

Партія «Громада» вважає, що ця кампанія, організована за мовчазної підтримки владних структур, є одним з етапів відпрацювання сценарію майбутніх президентських виборів. Тому виступає проти розтягування столиці по кишенях осіб з навколовладного оточення, проти цинічної приватизації Києва під демагогічними гаслами про якісь «пріоритети» міської влади.

На нараді з керівниками структурних підрозділів київської міської організації «Громади» було одноголосно ухвалено рішення про підтримку на виборах міського голови Олександра Омельченка, який, на думку громадівців, «своїми конкретними діями довів киянам здатність і вміння керувати однією з сучасних європейських столиць».

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства фінансів України
05.05.99 № 121

ДЕКЛАРАЦІЯ
про майно та доходи кандидата у Президенти України, отримані у 1998 році

РОЗДІЛ I. Загальні відомості

Ідентифікаційний номер: 2157809013

1.1 Ржавський (прізвище) 1.2 Олександр (ім'я) 1.3 Миколайович (по батькові)

Місце проживання: 1.4 252048 (пошт.індекс) 1.5 ____ (область) 1.6 ____ (район)

1.7 Київ (нас. пункт) 1.8 Кадетський Гай (вулиця) 1.9 9 (№ буд.) 1.10 — (корп.) 1.11 198 (№ кв.)

Місце роботи: 1.12 20064120 (код ЄДРПОУ) 1.13 Верховна Рада України (найменування організації)

Контактні телефони: 1.14 2917653 (робочий) 1.15 2467609 (домашній)

РОЗДІЛ II. Доходи, отримані (нараховані) з джерел в Україні та за її межами

	Перелік доходів	Розмір доходу (грн.)
1	2	3
1.1.	Загальна сума сукупного доходу, в тому числі:	1357727,87
1.2.	Дивіденди, проценти, роялті	—
1.3.	Матеріальна допомога, подарунки, пожертвування	—
1.4.	Призи, виграші	—
1.5.	Допомога по безробіттю	—
1.6.	Аліменти	—
1.7.	Спадщина	—
1.8.	Страхове відшкодування	—
1.9.	Доход від передачі грошей та іншого майна у позику (тимчасове користування)	1350000,00
1.10.	Доход від відчуження майна, зазначеного у розділах III, IV	—
1.11.	Авторська винагорода (гонорар)	—
1.12.	Доход від підприємницької і незалежної професійної діяльності	—
1.13.	Доход від відчуження цінних паперів та корпоративних прав	—
1.14.	Заробітна плата та інші доходи, крім зазначених вище	7727,87

РОЗДІЛ III. Відомості про нерухоме майно, що знаходиться в приватній власності

	Перелік об'єктів	Загальна площа ($м^2$)
1	2	3
1.	Земельні ділянки	—
2.	Житловий будинок	—
3.	Квартира	88,9 $м^2$
4.	Садовий (дачний) будинок	—
5.	Гараж	—
6.	Інше нерухоме майно	—

РОЗДІЛ IV. Відомості про транспортні засоби, що знаходяться в приватній власності

	Перелік об'єктів	Марка/ модель	Об'єм двигуна ($см^3$)
1	2	3	4
1.	Автомобілі легкові	Кадилак Джі Ем Сі	4,6 $дм^3$ 4,3 $дм^3$
2.	Автомобілі ~~вантажні~~ легкові, ~~спеціальні і автобуси~~	Мерседес МЛ-320 Джі Ем Сі Вэн	3,2 $дм^3$ 5,7 $дм^3$
3.	Мотоцикли	—	
4.	Трактори	—	
5.	Водні транспортні засоби	—	

РОЗДІЛ V. Відомості про вклади у банках, цінні папери та інші активи

	Перелік об'єктів	Всього (грн.)	У тому числі за кордоном (грн.)
1	2	3	4
1.	Номінальна вартість придбаних цінних паперів	176883825	
2.	Розмір внесків (паїв) до статутних (пайових) фондів підприємств, установ, організацій	—	
3.	Сума грошових коштів на рахунках у банках та інших фінансово-кредитних установах	—	
4.	Готівка у національній валюті України	476000,00	
5.	Готівка у іноземній валюті	—	

Правильність зазначених у цій декларації відомостей

стверджую [підпис] (підпис) 17 травня 1999 р. (дата)

УКРАЇНА
ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ

ПОСТАНОВА

21 травня 1999 року Київ № 51

Про реєстрацію претендента на кандидата у Президенти України, висунутого Всеукраїнським політичним об'єднанням «Єдина Родина» 14 травня 1999 року

Розглянувши заяву Всеукраїнського політичного об'єднання «Єдина Родина» про реєстрацію претендента на кандидата у Президенти України Ржавського Олександра Миколайовича і додані до заяви необхідні для реєстрації документи, що надійшли до Центральної виборчої комісії, та беручи до уваги, що вони відповідають вимогам Закону України «Про вибори Президента України», керуючись статтею 22, частинами першою та другою статті 25 Закону України «Про вибори Президента України», статтями 11, 13 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Зареєструвати претендента на кандидата у Президенти України Ржавського Олександра Миколайовича, 1959 року народження, громадянина України, члена Всеукраїнського політичного об'єднання «Єдина Родина», освіта вища, народного депутата України, який проживає в місті Києві, висунутого Всеукраїнським політичним об'єднанням «Єдина Родина» 14 травня 1999 року.

2. Видати уповноваженій особі Всеукраїнського політичного об'єднання «Єдина Родина» Федуру Андрію Анатолійовичу довідку про реєстрацію претендента на кандидата у Президенти України Ржавського Олександра Миколайовича та шістдесят тисяч бланків підписних листів для збирання підписів виборців на підтримку претендента.

3. Постанову опублікувати в газетах «Голос України» і «Урядовий кур'єр» та оприлюднити в інших засобах масової інформації.

Голова Центральної виборчої комісії М. РЯБЕЦЬ.

УКРАЇНА
ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ

ПОСТАНОВА

21 травня 1999 року Київ № 52

Про реєстрацію претендента на кандидата у Президенти України, висунутого 15 травня 1999 року виборчим блоком партій «Наш Президент — Євген Марчук!» (Соціал-Демократичний Союз, Християнсько-народний союз, Українська Республіканська партія, Українська селянська демократична партія)

Розглянувши заяву виборчого блоку партій «Наш Президент — Євген Марчук!» (Соціал-Демократичний Союз, Християнсько-народний союз, Українська Республіканська партія, Українська селянська демократична партія) про реєстрацію претендента на кандидата у Президенти України Марчука Євгена Кириловича і додані до заяви необхідні для реєстрації документи, що надійшли до Центральної виборчої комісії, та беручи до уваги, що вони відповідають вимогам Закону України «Про вибори Президента України», керуючись статтею 22, частинами першою та другою статті 25 Закону України «Про вибори Президента України», статтями 11, 13 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Зареєструвати претендента на кандидата у Президенти України Марчука Євгена Кириловича, 1941 року народження, громадянина України, позапартійного, освіта вища, народного депутата України, Голову Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та праці, який проживає в місті Києві, висунутого 15 травня 1999 року виборчим блоком партій «Наш Президент — Євген Марчук!» (Соціал-Демократичний Союз, Християнсько-народний союз, Українська Республіканська партія, Українська селянська демократична партія).

2. Видати уповноваженій особі виборчого блоку партій «Наш Президент — Євген Марчук!» (Соціал-Демократичний Союз, Християнсько-народний союз, Українська Республіканська партія, Українська селянська демократична партія) Шпаковичу Володимиру Володимировичу довідку про реєстрацію претендента на кандидата у Президенти України Марчука Євгена Кириловича та шістдесят тисяч бланків підписних листів для збирання підписів виборців на підтримку претендента.

3. Постанову опублікувати в газетах «Голос України» і «Урядовий кур'єр» та оприлюднити в інших засобах масової інформації.

Голова Центральної виборчої комісії М. РЯБЕЦЬ.

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства фінансів України
05.05.99 № 121

ДЕКЛАРАЦІЯ
про майно та доходи кандидата у Президенти України, отримані у 1998 році

РОЗДІЛ I. Загальні відомості

Ідентифікаційний номер: 1500303821

1.1 Марчук (прізвище) 1.2 Євген (ім'я) 1.3 Кирилович (по батькові)

Місце проживання: 1.4 252025 (пошт.індекс) 1.5 м. Київ (область) 1.6 Шевченківський (район)

1.7 м. Київ (нас. пункт) 1.8 Десятинна (вулиця) 1.9 8 (№ буд.) 1.10 — (корп.) 1.11 1 (№ кв.)

Місце роботи: 1.12 20064120 (код ЄДРПОУ) 1.13 Верховна Рада України (найменування організації)

Контактні телефони: 1.14 2916042 (робочий) 1.15 4620272 (домашній)

РОЗДІЛ II. Доходи, отримані (нараховані) з джерел в Україні та за її межами

	Перелік доходів	Розмір доходу (грн.)
1	2	3
1.1.	Загальна сума сукупного доходу, в тому числі:	10865,61
1.2.	Дивіденди, проценти, роялті	—
1.3.	Матеріальна допомога, подарунки, пожертвування	—
1.4.	Призи, виграші	—
1.5.	Допомога по безробіттю	—
1.6.	Аліменти	—
1.7.	Спадщина	—
1.8.	Страхове відшкодування	—
1.9.	Доход від передачі грошей та іншого майна у позику (тимчасове користування)	—
1.10.	Доход від відчуження майна, зазначеного у розділах III, IV	—
1.11.	Авторська винагорода (гонорар)	—
1.12.	Доход від підприємницької і незалежної професійної діяльності	—
1.13.	Доход від відчуження цінних паперів та корпоративних прав	—
1.14.	Заробітна плата та інші доходи, крім зазначених вище	10865,61

РОЗДІЛ III. Відомості про нерухоме майно, що знаходиться в приватній власності

	Перелік об'єктів	Загальна площа ($м^2$)
1	2	3
1.	Земельні ділянки	—
2.	Житловий будинок	Одноповерховий будинок площею 52 кв.м. в с. Білоцерківці В.Багачанського району Полтавської обл.
3.	Квартира	—
4.	Садовий (дачний) будинок	Двоповерховий будинок площею 170 кв.м. в с. Великі Дмитровичі Обухівського району Київської обл.
5.	Гараж	—
6.	Інше нерухоме майно	—

РОЗДІЛ IV. Відомості про транспортні засоби, що знаходяться в приватній власності

	Перелік об'єктів	Марка/ модель	Об'єм двигуна ($см^3$)
1	2	3	4
1.	Автомобілі легкові	ВАЗ21092	1500
2.	Автомобілі вантажні, спеціальні і автобуси	—	—
3.	Мотоцикли	—	—
4.	Трактори	—	—
5.	Водні транспортні засоби	—	—

РОЗДІЛ V. Відомості про вклади у банках, цінні папери та інші активи

	Перелік об'єктів	Всього (грн.)	У тому числі за кордоном (грн.)
1	2	3	4
1.	Номінальна вартість придбаних цінних паперів	—	—
2.	Розмір внесків (паїв) до статутних (пайових) фондів підприємств, установ, організацій	—	—
3.	Сума грошових коштів на рахунках у банках та інших фінансово-кредитних установах	—	—
4.	Готівка у національній валюті України	—	—
5.	Готівка у іноземній валюті	—	—

Правильність зазначених у цій декларації відомостей

стверджую [підпис] (підпис) 16 травня 1999 р. (дата)

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства фінансів України
05.05.99 № 121

ДЕКЛАРАЦІЯ
про майно та доходи кандидата у Президенти України, отримані у 1998 році

РОЗДІЛ І. Загальні відомості

Ідентифікаційний номер: 1149504575

1.1 Удовенко (прізвище) 1.2 Геннадій (ім'я) 1.3 Йосипович (по батькові)

Місце проживання: 1.4 252025 (пошт.індекс) 1.5 Київська (область) 1.6 ____ (район)

1.7 Київ (нас. пункт) 1.8 Десятинна (вулиця) 1.9 10 (№ буд.) 1.10 - (корп.) 1.11 2 (№ кв.)

Місце роботи: 1.12 ☐☐☐☐☐☐☐☐ (код ЄДРПОУ) 1.13 Верховна Рада України (найменування організації)

Контактні телефони: 1.14 2917616 (робочий) 1.15 2296508 (домашній)

РОЗДІЛ ІІ. Доходи, отримані (нараховані) з джерел в Україні та за її межами

	Перелік доходів	Розмір доходу (грн.)
1	2	3
1.1.	Загальна сума сукупного доходу, в тому числі:	18,122
1.2.	Дивіденди, проценти, роялті	–
1.3.	Матеріальна допомога, подарунки, пожертвування	–
1.4.	Призи, виграші	–
1.5.	Допомога по безробіттю	–
1.6.	Аліменти	–
1.7.	Спадщина	–
1.8.	Страхове відшкодування	–
1.9.	Доход від передачі грошей та іншого майна у позику (тимчасове користування)	–
1.10.	Доход від відчуження майна, зазначеного у розділах ІІІ, ІУ	–
1.11.	Авторська винагорода (гонорар)	–
1.12.	Доход від підприємницької і незалежної професійної діяльності	–
1.13.	Доход від відчуження цінних паперів та корпоративних прав	–
1.14.	Заробітна плата та інші доходи, крім зазначених вище	18,122

РОЗДІЛ ІІІ. Відомості про нерухоме майно, що знаходиться в приватній власності

	Перелік об'єктів	Загальна площа (м²)
1	2	3
1.	Земельні ділянки	–
2.	Житловий будинок	–
3.	Квартира	–
4.	Садовий (дачний) будинок	–
5.	Гараж	–
6.	Інше нерухоме майно	–

РОЗДІЛ IV. Відомості про транспортні засоби, що знаходяться в приватній власності

	Перелік об'єктів	Марка/ модель	Об'єм двигуна (см³)
1	2	3	4
1.	Автомобілі легкові	Волга ГАЗ 24	2410
2.	Автомобілі вантажні, спеціальні і автобуси	–	–
3.	Мотоцикли	–	–
4.	Трактори	–	–
5.	Водні транспортні засоби	–	–

РОЗДІЛ V. Відомості про вклади у банках, цінні папери та інші активи

	Перелік об'єктів	Всього (грн.)	У тому числі за кордоном (грн.)
1	2	3	4
1.	Номінальна вартість придбаних цінних паперів	–	–
2.	Розмір внесків (паїв) до статутних (пайових) фондів підприємств, установ, організацій	–	–
3.	Сума грошових коштів на рахунках у банках та інших фінансово-кредитних установах	ощадбанк Печерського р-ну Києва 6,155	–
4.	Готівка у національній валюті України	1,000	–
5.	Готівка у іноземній валюті (дол США)	5,000	–

Правильність зазначених у цій декларації відомостей

стверджую [підпис] (підпис) 14. травня 1999 р. (дата)

УКРАЇНА
ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ

ПОСТАНОВА

21 травня 1999 року Київ № 53

Про реєстрацію претендента на кандидата у Президенти України, висунутого Народним Рухом України 14 травня 1999 року

Розглянувши повторну заяву Народного Руху України про реєстрацію претендента на кандидата у Президенти України Удовенка Геннадія Йосиповича і додані до заяви документи, які після усунення недоліків відповідають вимогам Закону України «Про вибори Президента України», та керуючись статтями 11, 13 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», статтею 22 і частинами першою, другою та п'ятою статті 25 Закону України «Про вибори Президента України», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Зареєструвати претендента на кандидата у Президенти України Удовенка Геннадія Йосиповича, 1931 року народження, громадянина України, члена Народного Руху України, освіта вища, Голову Комітету Верховної Ради України з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин, який проживає в місті Києві, висунутого Народним Рухом України 14 травня 1999 року.

2. Видати уповноваженій особі Народного Руху України Ковалю В'ячеславу Станіславовичу довідку про реєстрацію претендента на кандидата у Президенти України Удовенка Геннадія Йосиповича та шістдесят тисяч бланків підписних листів для збирання підписів виборців на підтримку претендента.

3. Постанову опублікувати в газетах «Голос України» і «Урядовий кур'єр» та оприлюднити в інших засобах масової інформації.

Голова Центральної виборчої комісії М. РЯБЕЦЬ.

УКРАЇНА
ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ

ПОСТАНОВА

21 травня 1999 року Київ № 55

Про реєстрацію претендента на кандидата у Президенти України, висунутого 17 травня 1999 року зборами виборців у місті Хмельницькому

Розглянувши заяву ініціативної групи виборців про реєстрацію претендента на кандидата у Президенти України Павловського Михайла Антоновича, яка надійшла до Центральної виборчої комісії, і додані до неї документи, що відповідають вимогам Закону України «Про вибори Президента України», керуючись статтями 23, 24, частиною першою статті 25 Закону України «Про вибори Президента України», статтями 11, 13 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Зареєструвати претендента на кандидата у Президенти України Павловського Михайла Антоновича, 1942 року народження, громадянина України, позапартійного, освіта вища, народного депутата України, який проживає в місті Києві, висунутого зборами виборців у місті Хмельницькому 17 травня 1999 року.

2. Постанову опублікувати в газетах «Голос України» і «Урядовий кур'єр» та оприлюднити в інших засобах масової інформації.

Голова Центральної виборчої комісії М. РЯБЕЦЬ.

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства фінансів України
05.05.99 № 121

ДЕКЛАРАЦІЯ
про майно та доходи кандидата у Президенти України, отримані у 1998 році

РОЗДІЛ І. Загальні відомості

Ідентифікаційний номер: 1541204[illegible]58

1.1 Павловський (прізвище) 1.2 Михайло (ім'я) 1.3 Антонович (по батькові)

Місце проживання: 1.4 252133 (пошт.індекс) 1.5 ____ (область) 1.6 ____ (район)

1.7 Київ (нас. пункт) 1.8 Л. Українки (вулиця) 1.9 21а (№ буд.) 1.10 ____ (корп.) 1.11 91 (№ кв.)

Місце роботи: 1.12 20064120 (код ЄДРПОУ) 1.13 Верховна Рада України (найменування організації)

Контактні телефони: 1.14 2917422 (робочий) 1.15 2955037 (домашній)

РОЗДІЛ ІІ. Доходи, отримані (нараховані) з джерел в Україні та за її межами

	Перелік доходів	Розмір доходу (грн.)
1	2	3
1.1.	Загальна сума сукупного доходу, в тому числі:	19076,0
1.2.	Дивіденди, проценти, роялті	не має
1.3.	Матеріальна допомога, подарунки, пожертвування	1847,0
1.4.	Призи, виграші	не має
1.5.	Допомога по безробіттю	не має
1.6.	Аліменти	не має
1.7.	Спадщина	не має
1.8.	Страхове відшкодування	не має
1.9.	Доход від передачі грошей та іншого майна у позику (тимчасове користування)	не має
1.10.	Доход від відчуження майна, зазначеного у розділах ІІІ, ІУ	не має
1.11.	Авторська винагорода (гонорар)	не має
1.12.	Доход від підприємницької і незалежної професійної діяльності (наукова, викладацька)	8778,0
1.13.	Доход від відчуження цінних паперів та корпоративних прав	не має
1.14.	Заробітна плата та інші доходи, крім зазначених вище	8451,0

РОЗДІЛ ІІІ. Відомості про нерухоме майно, що знаходиться в приватній власності

	Перелік об'єктів	Загальна площа (м²)
1	2	3
1.	Земельні ділянки	не має
2.	Житловий будинок	не має
3	Квартира	101м2
4.	Садовий (дачний) будинок	не має
5.	Гараж	18м2
6.	Інше нерухоме майно	не має

РОЗДІЛ IV. Відомості про транспортні засоби, що знаходяться в приватній власності

	Перелік об'єктів	Марка/ модель	Об'єм двигуна (см³)
1	2	3	4
1.	Автомобілі легкові	BMW -524 td	2400см3
2.	Автомобілі вантажні, спеціальні і автобуси	не має	
3.	Мотоцикли	не має	
4.	Трактори	не має	
5.	Водні транспортні засоби	не має	

РОЗДІЛ V. Відомості про вклади у банках, цінні папери та інші активи

	Перелік об'єктів	Всього (грн.)	У тому числі за кордоном (грн.)
1	2	3	4
1.	Номінальна вартість придбаних цінних паперів	не має	
2.	Розмір внесків (паїв) до статутних (пайових) фондів підприємств, установ, організацій	не має	
3.	Сума грошових коштів на рахунках у банках та інших фінансово-кредитних установах	не має	
4.	Готівка у національній валюті України	не має	
5.	Готівка у іноземній валюті	не має	

Правильність зазначених у цій декларації відомостей

стверджую [підпис] (підпис) 18. травня 1999 р. (дата)

З листа до редакції народного депутата Сергія Кириченка:

«Категорично вимагаю негайного опублікування в друкованому органі Верховної Ради України — «Голос України» статті народного депутата України «Захистити Херсонський нафтозавод не можна розорити». У противному разі своїми депутатськими зверненнями буду вимушений вимагати відкриття дисциплінарного провадження проти посадових осіб редакції газети».

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ
252019,м.Київ - 19, Верховна Рада України, вул.Банкова, 6-8, кімн.303; тел/факс:(044) 291-55-15

«Захистити Херсонський нафтозавод не можна розорити»

Чи поставить Вищий арбітражний суд кому в цьому реченні на користь національних інтересів?

Ще недавно ВАТ «Херсоннафтопереробка» забезпечувало паливом посівну кампанію половини областей України. Підприємство відраховувало майже 50 % податків всього бюджету міста. Тому не дивує, що бажаючих обідрати, немов липку, стратегічне підприємство на півдні України вистачає. Вперше, як не дивно, «надула» нафтопереробників рідна держава. Після розпаду Союзу у «Зовнішекономбанку» залишилось 20 мільйонів доларів, зароблених нафтозаводом, які потім, повернувшись в Україну, на рахунок ВАТ так і не надійшли.

Вдруге підприємство залишилось обікраденим, коли під тиском колишнього голови облдержадміністрації — космонавта Віталія Жолобова зі складів були викачані всі резерви на посівну 94-го року.

Втретє нафтопереробка залишилася «з носом», коли його наступник «на губернаторському містку» Юрій Карасик «зобов'язав» підприємство віддати «недоторканий запас», — багато тонн палива для збору врожаю 97-го року на Херсонщині. І що дуже важливо, КСП та сільськогосподарські АТ області не розраховувались з основним постачальником нафти на завод — концерном «Співдружність», який під гарантії облдержадміністрації поставив палива на 16 мільйонів доларів.

— Тепер,— пояснює генеральний директор ВАТ Анатолій Соміков, — до нас бояться «заходити» з нафтою для переробки великі фірми. А ми, залишившись без власних обігових коштів, задихаємося як риба, яку викинуто на берег.»

Після довгих поневірянь та активної цілеспрямованої роботи усім разом нам: мені, як народному депутату, спільно з керівництвом ВАТ «Херсонафтопереробка» на чолі із А. Соміковим, завдяки підтримці голови облдержадміністрації А. Касьяненка та рішенням Прем'єр-міністра В. Пустовойтенка вдалося вивести підприємство з півврічного простою, кожний день якого коштував заводській касі 50 тисяч гривень.

Але зараз, напередодні посівної, Херсонський нафтозавод знову бажають розорити. На цей раз — латвійське СП «Агротехсервіс». Його генеральний директор Маркітанова А. В., перекручуючи факти, заявила в багаточисленних скаргах, що херсонські нафтопереробники сховали 60 тисяч тонн сирої нафти, яка була поставлена для «Агротехсервісу», який вона очолює, а також 17 852 тони нафтопродуктів. Але Вищий арбітражний суд України відмовив СП у позові, тому що «бермудський трикутник», до якого потрапили цистерни з паливом, не був знайдений у степах Херсонщини. Це підтвердили і багаточисленні перевірки МВС та КРУ України, зроблені на прохання уряду Латвії.

«Що стосується конкретного звинувачення пані Маркітанової А. В., — стверджує Анатолій Соміков,— то згадана нею нафта ніколи не належала латвійському СП. Сім років тому наш нафтозавод за власні кошти придбав у російського ВО «Ноябрьськнафтогаз» 200 тисяч тонн нафти, з яких згідно квоти третина нафти належала Ямало-Ненецькому округу.»

З цим фактом погодилась сама генеральний директор СП «Агротехсервіс», перебуваючи на ВАТ «Херсоннафтопереробка» та підписавши відповідні документи.

Але повернувшись додому, пані А. В. Маркітанова з неймовірною легкістю змінила власні висновки на 180 градусів. Та підключивши «високих» покровителів, продовжувала звертатися зі скаргами та позовами проти нафтозаводу. І ось 10 квітня минулого року Вищий арбітражний суд вже в новому складі ухвалив рішення частково задовольнити позов СП «Агротехсервіс» та стягнути з ВАТ «Херсоннафтопереробка» 17 862 тонн нафтопродуктів, хоча ...

Хоча наявною є та обставина, що латвійська фірма так і не доказала факт проплати за нафтопродукти, на які вона претендує.

А судовий вердикт ще до скінчення чергової перевірки КРУ був ухвалений на основі доказів, які підтверджують тільки відвантаження нафтопродуктів до Латвії у кількості попередньо отриманої раніше нафти.

Тому, як віддати іноземній фірмі те, за що вона навіть не платила? Природньо, Генеральний прокурор України Михайло Потебенько, відстоюючи інтереси держави, вніс протест на рішення Вищого арбітражного суду (ВАС). На відповідь Президія ВАС вирішила призначити судово-бухгалтерську експертизу, яку було доручено провести Київському НДІ судових експертиз. Але, коли представники ВАТ «Херсоннафтопереробка» в обумовлений термін надали необхідні документи, то на явно із запізненням направлене ВАС письмове повідомлення, що до розгляду цих документів був підписаний висновок експертів на підставі, на жаль, тільки частини та ще частини ксерокопій документів (а не оригіналів), які повинна була надати латвійська фірма.

На підставі «скорозробленого» висновку ще до надходження і розгляду документів, які сам Вищий арбітражний суд витребував від херсонського нафтозаводу. Президія ВАС відхилила протест Генерального прокурора.

На думку провідних юристів країни, цей саме випадок може потрапити до шкільних підручників з правознавства як класичний приклад порушення елементарних процесуальних вимог. Окрім того, що латвійська фірма звернулася з претензією, а потім із позовом, коли вже закінчилися всі терміни її подачі, вона ще й не сплатила державне мито та не надала статут підприємства на вимогу представника Генеральної прокуратури.

Усвідомивши, що нафтопродукти неможливо вивезти з України без сертифікату походження продукції, ВАС ще й змінив спосіб стягнення «збитків», дозволивши вимагати від ВАТ «Херсоннафтопереробка» 7 мільйонів гривень, що прирікає завод на банкрутство. А оскільки пограбоване ще й «вольовими рішеннями» відставних місцевих та державних керівників підприємство «багате», немов церковна миша, то під загрозою опинились 61 «/о акцій, які належать державі.

З цього приводу Генеральний прокурор Михайло Потебенько призупинив виконання рішення Вищого арбітражного суду. А Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко звернувся до Голови ВАС Дмитра Притики з проханням об'єктивно розібратись та захистити державні інтереси. А ми з групою народних депутатів від Херсонщини 16 лютого 1999 року звернулись із запитом на ім'я Голови ВАС Притики Д. М. з проханням внести протест на прийняте рішення Вищого арбітражного суду.

Що стосується майже 18 тисяч тонн нафтопродуктів, які безпідставно визнані власністю СП «Агротехсервіс», саме цієї кількості достатньо для проведення посівної кампанії на півдні України — Херсонській, Миколаївській та Одеській областях.

Народний депутат України [підпис] С.Кириченко

Із постанови

Вищий арбітражний суд України

Іменем України

6 січня 1999 року Президія Вищого арбітражного суду України у складі в. о. Голови Вищого арбітражного суду України А. Осетинського (головуючий), членів Президії, секретаря Президії розглянула протест заступника Генерального прокурора України на рішення Вищого арбітражного суду України від 10.04.98 і постанову судової наглядової колегії Вищого арбітражного суду України від 17.07.98 у справі № 3/8-59/3 за позовом спільного підприємства «Агротехсервіс» (Латвійська Республіка) до акціонерного товариства «Херсоннафтопереробка» про зобов'язання відвантаження 17852 тонн нафтопродуктів.

Встановила:

Рішенням Вищого арбітражного суду від 10.04.98, залишеним без змін постановою судової наглядової колегії від 17.07.98, задоволено позовні вимоги СП «Агротехсервіс» у повному обсязі, зобов'язавши АТ «Херсоннафтопереробка» відвантажити 17852 тонни нафтопродуктів.

31.08.98 Генеральною прокуратурою України внесено протест до Президії Вищого арбітражного суду України з проханням скасувати в порядку нагляду рішення Вищого арбітражного суду України від 10.04.98 та постанову цього ж суду від 17.07.98 і у позові відмовити, посилаючись на те, що СП «Агротехсервіс» не є власником 60 тис. тонн нафти, яка була поставлена на Херсонський нафтопереробний завод у червні 1992 року, а також на те, що суд необгрунтовано визнав, що підстави для відмови у позові за пропуском строку позовної давності відсутні.

Перевіривши наведені Генеральною прокуратурою у протесті доводи, Президія з урахуванням висновків судово-бухгалтерської експертизи, вважає їх безпідставними.

Як вбачається з матеріалів справи, СП «Агротехсервіс» на виконання умов договору № 824 від 13.05.92 поставило для переробки АТ «Херсоннафтопереробка» у травні, а потім 19 — 25 червня 1992 року відповідно 10983 тонни і 60000 тонн квотованої нафти від Тюменьтехпостачу з Ямало-Ненецького Автономного округу, а всього 70989 тонн.

Вихід нафтопродуктів мав скласти близько 56000 тонн, проте АТ «Херсоннафтопереробка» впродовж липня — вересня 1992 року відвантажило лише 34697,5 тонни нафтопродуктів, тобто відповідачем недопоставлено 17852 тонни нафтопродуктів.

Зобов'язуючи допоставити вказану кількість нафтопродуктів, Президія вважає, що суд всесторонньо, повно, об'єктивно оцінив докази, що знаходяться у матеріалах справи, правильно дійшов висновку щодо належності 60000 тонн нафти СП «Агротехсервіс».

Ці самі обставини в повному обсязі підтверджуються результатами перевірки виконання договірних зобов'язань по договору № 824 від 13.05.92 між СП «Агротехсервіс» та АТ «Херсоннафтопереробка», викладені у довідці від 05.08.98 за підписом начальника слідчої частини відділу «ОЗ» СУ УМВС України в Херсонській області Василяки К. Л. Під час перевірки, зокрема, було встановлено, що ні «Херсоннафтопереробка», ні державний концерн «Украгротехсервіс»не надали ревізорам ГоловКРУ України, працівникам УБОЗу МВС України в Херсонській області ніяких первинних документів, що стверджують поставку 60000 тонн нафти в 1992 році на Херсонський НПЗ для фірми «Артергрупп», на що посилались і відповідач, і Генеральна прокуратура. В той самий час слідчими органами встановлено факт приховування від ревізорів і працівників УБОЗу керівництвом АТ «Херсоннафтопереробка» первинних документів, що підтверджували надходження 60000 тонн латвійської нафти Херсонському НПЗ в червні 1992 року, зокрема акта перекачування № 81, який вилучено працівниками УБОЗу в м. Кременчуці у лютому 1997 року, факт оплати перекачування нафти в сумі 10.030.040 руб. по рахунку № 652 від 18.08.92, виданого Херсонським НПЗ і оплаченого латвійською стороною у вересні 1992 року, приховування телеграми № 162/22 від 16.07.92, відправленої директором Херсонського НПЗ на адресу Укрнафтопостачу, вилученої працівниками МВС України у травні 1997 року в архіві Держкомнафтогазу, надання Вищому арбітражному суду України виправленої телеграми ВО «Ноябрьскнефтегаз» від 13.07.92 про відсутність поставки 60000 тонн нафти для латвійської фірми, в той час як оригінал телеграми від 13.07.92 був вилучений з архіву Держкомнафтогазу. А експертиза, проведена працівниками кафедри російської мови Херсонського педагогічного інституту за дорученням УБОЗу УМВС у Херсонській області, підтвердила, що телеграму треба читати як поставка 60000 тонн нафти для латвійської фірми «Агротехсервіс».

Висновки двох судових інстанцій та слідчого відділу «ОЗ» СУ УМВС України в Херсонській області щодо належності 60000 тонн нафти латвійському СП «Агротехсервіс» об'єктивно підтверджено висновком № 4822 судово-бухгалтерської експертизи від 30.12.98, призначеної ухвалою Президії Вищого арбітражного суду 26.11.98, із якого вбачається, що досліджени документами та іншими матеріалами справи підтверджується надходження в червні 1992 року до АТ «Херсоннафтопереробка» для переробки 60000 тонн нафти для СП «Агротехсервіс».

Висновки експертизи Президія визнає достовірними, оскільки зроблені вони в результаті ретельного дослідження документів, у тому числі і первинних, наданих у їх розпорядження представником позивача, інших матеріалів справи, та підтверджуються другими доказами, що знаходяться у справі і визнаних як судом, так і слідчими органами достовірними. Судово-бухгалтерська експертиза проведена експертами-бухгалтерами Київського науково-дослідного інституту судових експертиз, які мають вищу економічну освіту і великий практичний досвід за фахом.

На підставі викладеного та керуючись ст. ст.97, 98 АПК України, Президія

Постановила:

Протест заступника Генерального прокурора України на рішення Вищого арбітражного суду України від 10.04.98 та постанову судової наглядової колегії Вищого арбітражного суду України від 17.07.98 у справі № 3/8-59/3 за позовом СП «Агротехсервіс» (Латвійська Республіка) до АТ «Херсоннафтопереробка» про зобов'язання відвантаження 17852 тонн нафтопродуктів відхилити.

Рішення Вищого арбітражного суду України від 10.04.98 та постанову судової наглядової колегії Вищого арбітражного суду України від 17.07.98 у справі № 3/8-59/3 залишити без змін.

Головуючий
А. ОСЕТИНСЬКИЙ.

Вищий арбітражний суд України

Із окремої ухвали

Постановою Президії Вищого арбітражного суду України від 06.01.99 відхилено протест заступника Генерального прокурора України на рішення Вищого арбітражного суду України від 10.04.98 та постанову судової наглядової колегії Вищого арбітражного суду України від 17.07.98 у справі № 3/8-59/3 і залишено їх без змін. Зазначені рішення і постанова ухвалені судовими інстанціями на підставі чинного законодавства з урахуванням висновків судово-бухгалтерської експертизи та слідчих органів МВС України у відповідності з вимогами АПК України.

У процесі розгляду справи Президією та попередніми судовими інстанціями Вищого арбітражного суду України були виявлені суттєві порушення законодавства у діяльності АТ «Херсоннафтопереробка», зокрема щодо виконання умов договору № 824 від 13.05.92 із СП «Агротехсервіс» (Латвійська Республіка), та працівників КРУ у Херсонській області і ГоловКРУ України, які здійснювали перевірки фінансово-господарської діяльності заводу.

Згідно з міжурядовою угодою Україна дала згоду Латвійській Республіці переробляти належну їй нафту нафтопереробними заводами України.

За дорученням Латвійської Республіки спільне підприємство «Агротехсервіс» у травні 1992 року уклало договір № 824 з Херсонським нафтопереробним заводом, правонаступником якого є акціонерне товариство «Херсоннафтопереробка», про переробку давальницької нафти понад квоти, передбачені міжурядовою угодою.

На виконання умов, зазначених у договорі, підприємство «Агротехсервіс» як постачальник постачав давальницьку нафту для переробки АТ «Херсоннафтопереробка». Останнє оплачувало поставлену нафту, переробляло її і брало на себе обов'язок відвантажувати постачальнику нафтопродукти за ціною поставленої нафти.

У травні, а потім 19—25 червня 1992 року АТ «Херсоннафтопереробка» для СП «Агротехсервіс» надійшло від Тюменьтехпостачу Ямало-Ненецького Автономного округу відповідно 10983 тонни і 60000 тонн квотованої нафти, а всього 70989 тонн. Вихід нафтопродуктів мав скласти близько 56000 тонн, проте відповідач у цій справі АТ «Херсоннафтопереробка» відвантажив лише частину нафтопродуктів у кількості 34697,5 тонни. Решту нафтопродуктів постачати відмовився, ставши на шлях їх приховування, посилаючись у судовому засіданні на те, що 60000 тонн нафтопродуктів постачались для фірми «Артер-групп».

Проте їх доводи були повністю спростовані у процесі розгляду справи судом і працівниками МВС України, які на виконання доручень уряду України здійснювали перевірку виконання договірних зобов'язань зазначеними сторонами. Під час перевірки, зокрема, було встановлено, що ні «Херсоннафтопереробка», ні державний концерн «Украгротехсервіс» не надали ревізорам ГоловКРУ України, працівникам УБОЗу МВС України в Херсонській області ніяких первинних документів, стверджуючих поставку 60000 тонн нафти в 1992 році в Херсонській НПЗ для фірми «Артергрупп», на що посилались і відповідач, і Генеральна прокуратура. В той же час слідчими органами встановлено факт приховування від ревізорів і працівників УБОЗу керівництвом АТ «Херсоннафтопереробка» первинних документів, що підтверджували надходження 60000 тонн латвійської нафти Херсонському НПЗ в червні 1992 року, зокрема акта перекачування № 81, який вилучено працівниками УБОЗу в м. Кременчуці у лютому 1997 року, факт оплати перекачування нафти в сумі 10.030.040 руб. за рахунком № 652 від 18.08.92, виданим Херсонським НПЗ і оплаченим латвійською стороною у вересні 1992 року, приховування телеграми № 162/22 від 16.07.92, відправленої директором Херсонського НПЗ на адресу Укрнафтопостачу, вилученої працівниками МВС України у травні 1997 року в архіві Держкомнафтогазу, надання Вищому арбітражному суду України виправленої телеграми ВО «Ноябрьскнефтегаз» від 13.07.92 про відсутність поставки 60000 тонн нафти для латвійської фірми, в той час як оригінал телеграми від 13.07.92 був вилучений з архіву Держкомнафтогазу. А експертиза, проведена працівниками кафедри російської мови Херсонського педагогічного інституту за дорученням УБОЗу УМВС у Херсонській області, підтвердила, що телеграму треба читати як поставка 60000 тонн нафти для латвійської фірми «Агротехсервіс».

(Закінчення на 9-й стор.).

У номер

✔ Рівне

Безкрів'я бюджету — відсутність крові

З кінця минулого року Рівненська обласна станція переливання крові працює у борг, який сягнув 150 тисяч гривень.

Керівництво станції втішати може хіба те, що, збільшуючи інші борги, розрахувалися з донорами, продовжують видавати їм талони на харчування. Та через брак потрібних матеріалів станція може зупинитися. А вона ж обслуговує практично всі лікувальні заклади області. Без її «продукції» не може функціонувати жодна операційна.

✔ Полтава

Скраплений газ буде і в нас

До 23 вересня — дати визволення Полтавщини від німецько-фашистських загарбників та 1100-річчя Полтави очікується введення в дію Яблунівського газопереробного заводу поблизу містечка Сенча (Лохвицький район). Якісно нове не лише для Полтавщини, а й для всієї України підприємство розраховане на переробку майже двох мільйонів кубометрів газу на рік. Це буде «відбензинений», тобто очищений газ — всюди потрібний пропан-бутан та інші енергоносії. Завод має стати і потужним механізмом перетворення місцевих надр у дзвінку монету, яку спрямують на соціальні потреби, екологію.

✔ Чернівці

«Джон Дір» для нас не кумир

Відкрите акціонерне товариство «Агросервіс», що в Хотинському районі Чернівецької області, розпочало випуск дискових борін, які можуть здійснювати не лише поверхневий обробіток грунту, а й неглибоку оранку. Державна комісія високо оцінила ці вироби. Вони нічим не гірші за борони всесвітньо відомої фірми «Джон Дір», — заявили фахівці.

Фінансуватиметься цей проект з обласного бюджету. Дисковими боронами місцевого виробництва будуть забезпечуватися сільгоспвиробники Буковини.

✔ Одеса

З тіньової економіки — через спецпатент

Портовий Іллічівськ бере участь у експерименті з впровадження спеціального торгового патенту — нової прогресивної форми оподаткування. Півроку роботи за таким «механізмом» переконали в його доцільності: надходження з торгівлі до міського бюджету зросли в 3,5 разу. Приватні підприємці й бізнесмени, працюючи за викупленими спецпатентами, вважає міський голова Валерій Хмельнюк, автоматично виходять з тіньової економіки, їм нема чого приховувати ні прибутків, ні власної зарплати. А вона, до речі, становить щомісяця близько 800 гривень. Важливо, що значно поліпшилося й загальне соціально-економічне становище міста, його мешканців: податкові надходження від кожного іллічівця в 2,5 разу вищі, ніж у цілому по Україні.

✔ Фотофакт

Кримсько-татарський Художник Нурі Якубов добре відомий у Туреччині, Узбекистані. Вчора у Верховній Раді Криму відкрилася його персональна виставка.

Фото Анастасії СІРОТКІНОЇ.

Комуністи про церкву та її

За останнє десятиріччя в українському суспільстві на тлі поглиблення соціально-політичної, економічної та духовної кризи відбулося й різке загострення міжконфесійних відносин. Церкву і духовенство втягнуто в політичну боротьбу, внаслідок чого її мимовільними учасниками стали й мільйони віруючих. Лінія релігійного протистояння пролягла не тільки між конфесіями; часто вона розділила села, сусідів, родичів, а часом — і родини.

П. Симоненко.

Таке становище особливо характерне для Західної України, де після поновлення діяльності Української греко-католицької церкви її керівництво перевело міжконфесійні взаємовідносини в украй гострі форми боротьби за володіння храмами і церковним майном. Так, тільки в 1994 р., коли зіткнення з цього приводу між віруючими православної і греко-католицької церкви досягли свого апогею, ними було охоплено 236 населених пунктів Львівської області. А загалом у 90-х роках на Львівщині мали місце близько 900 випадків насильницького захоплення римо- та греко-католиками православних храмів. Згідно з офіційними джерелами, в цілому по Україні впродовж 90-х років римо-католицькій церкві було передано близько 600 культових споруд, греко-католицькій — близько 700.

Загострення міжконфесійних суперечностей є, з одного боку, відбиттям системної, а отже, й духовної кризи українського суспільства, що поглиблюється, а з другого — виявом зростаючої політичної боротьби в країні. Саме тому для КПУ надзвичайно важливо чітко визначити свою принципову позицію у питанні про роль церкви в житті сучасного українського суспільства, про ставлення до міжконфесійної боротьби, що розгорнулася в Україні, виробити нову тактику взаємовідносин комуністів і релігійних організацій. Украй необхідно знайти ті точки дотику інтересів партії і церкви, які роблять можливою їхню співпрацю на благо нашого народу.

Мої опоненти можуть запитати: а чи можлива взагалі співпраця комуністів і церкви?

Відповідь однозначна: безперечно, можлива. Вона не раз мала місце і в минулому. Скажімо, під час Великої Вітчизняної війни, коли йшлося про врятування Вітчизни.

Про це йдеться і сьогодні. І віруючі, і невіруючі мають об'єднатися для врятування країни і народу. В цьому цілі комуністів і церкви збігаються.

Але не тільки в цьому річ. Є низка глобальних обставин, на які не можна не зважати і нам, і вітчизняній церкві. Для співпраці комуністів і церкви є й підстави глобального характеру.

Передусім той факт, що всі сучасні регіональні цивілізації, у тому числі й українська, основані на певних, що історично склалися, трансформованих релігійних цінностях та ідеалах. І якщо західноєвропейська цивілізація грунтується на духовних основах і цінностях католицизму і породженого ним протестантизму, то основою духовності східнослов'янських народів, включаючи й абсолютну більшість українського, завжди було канонічне православ'я. Протягом тисячоліття складався цілісний православний простір, що має не тільки географічний та історичний, а й політичний, культурний, морально-етичний, ментальний та інші виміри.

І Захід, і Схід стійко орієнтовані на традиційні духовні цінності, які багато в чому визначають спосіб життя й мислення населення. Не дивно, що історична традиція, основана на релігійному тезаурусі, знаходить продовження в усьому, в тому числі в практиці сучасних міжнародних відносин на європейському континенті. Приміром, НАТО, яка об'єднує переважно католицькі та протестантські країни, в конфлікті в Югославії незмінно підтримує католиків і частково — мусульман, але не православну Сербію.

А розпочата 24 березня агресія НАТО проти Югославії буквально розколола Європу і знову-таки за релігійною ознакою: натовська агресія спричинила вибух обурення саме в православних країнах — у Росії, Білорусі, Греції, Македонії, Румунії. Болгарія спочатку запропонувала свої аеродроми для натовської авіації, але потім дуже швидко відмежувалася від агресивних дій блоку. І, навпаки, за повідомленнями телебачення, в слов'янській, але католицькій Польщі понад 60% населення схвалюють бомбардування, а протестантська Естонія навіть висловила бажання взяти участь в агресії.

Постійних нападів і міжнародної дискримінації з боку імперіалістичного Заходу зазнають в Європі православні Білорусь, Болгарія, Греція, Росія, Україна. На їхню адресу висувають необгрунтовані претензії і дедалі категоричніші вимоги, тоді як, скажімо, до протестантських Латвії та Естонії ставлення Заходу надто поблажливе. Не слід забувати, що наявний «подвійний стандарт» в оцінках Заходом перебігу так званих реформ у країнах Східної Європи не в останню чергу визначено саме з релігійним аспектом.

Кардинальна зміна політичної ситуації в Європі на зламі 80—90-х років багато в чому послабила ідейно-політичне протистояння Заходу і Сходу. Проте це, звісно, не означає, що суперечності між ними зникли. Просто вони повернулися до тих форм духовного і культурного протиборства, в яких традиційно розвивалися протягом багатьох сотень років і які найяскравіше виявилися у протистоянні католицизму і православ'я. Хочемо ми того чи ні, але в нинішньому однополюсному світі, саме в цьому протистоянні — глибинні витоки сьогоднішніх політичних суперечностей на європейському континенті.

Цілком очевидно, що католицький Захід, кажучи про єдину Європу, про створення єдиного європейського простору, неминуче пов'язує «входження до Європи» східноєвропейських країн з беззастережним прийняттям ними західних цінностей і відмовою від цінностей національних, передусім — православно-релігійних. Якщо на Заході про це й не кажуть відкрито, то розуміють беззаперечно.

Наші доморослі єврофіли, які безоглядно рвуться на Захід, з наївного недомислу чи через зловмисний умисел замовчують, що ціною «входження до Європи» стане перетворення України на задвірки Європи та прийняття зовсім чужих українському народові духовних католицьких традицій, західних духовних цінностей і способу життя, основаного на цих цінностях. Ціною «входження до єдиної Європи», отже, має стати відмова від православ'я, що затверджувалося століттями, від національної самобутності, від звичаїв і культури, а може, й від рідної мови. Показовим щодо цього є факт, що в молодого покоління «нових українців», як і в самозваної еліти, показником «просунутості» є аж ніяк не українська, а англійська мова. На тлі глобалізації світових відносин, формування однополюсної моделі сучасного світу Захід дедалі більше спокушає ідея утвердження єдиної планетарної релігії.

За цих умов спроба «вмонтувати» православну слов'янську державу в систему католицьких і протестантських західноєвропейських країн видається не тільки історично приреченою, а й небезпечною для народу і країни. Але таке велике бажання можновладців якнайшвидше відчути себе «європейцями, що всупереч здоровому глузду вони намагаються запевнити Захід, начебто наша держава органічно вписується до системи католицьких цінностей. Як інакше розцінити сенсаційну заяву Президента Л. Кучми під час зустрічі з держсекретарем Ватикану Анджело Содано 1998 року про те, що, оскільки в Україні проживають 5 (!) млн. католиків, це дає підстави назвати її «частиною католицького світу»! Вражає навіть не відверта фальсифікація Президентом чисельності католиків у нашій країні (очевидно, вкотре підвело оточення), вражає його готовність відмовитися від православної духовності багатьох мільйонів громадян України задля міфічного «вступу до єдиної Європи», готовність прийняти будь-які умови Заходу, зокрема й католицтво, якщо тільки це бодай на крок наблизить Україну до заповітних для продажної еліти дверей вітальні європейського дому. Вражає, нарешті, необдумане запрошення Президентом Папи Римського в Україну. На думку православного духовенства, приїзд Папи в Україну сьогодні просто неприпустимий, і його оцінюють віруючі як провокацію, бо за умов тривалої конфронтації між уніатами і православними спричинить новий вибух міжконфесійної боротьби в країні («Регион», 1999, 20.03).

Хоча, як я розумію, жити в єдиному європейському домі — це поважати традиції і духовні цінності сусіда, а не нав'язувати йому свої ідеали і спосіб життя, проголошуючи їх єдино правильними і можливими. Україна готова поважати цінності та ідеали своїх державних сусідів. А Захід, скориставшися розпадом СРСР, кризою, відкритістю кордонів і лицемірно розмірковуючи про свободу совісті, влаштував проти православ'я справжню духовну інтервенцію, спрямувавши через кордони східнослов'янських держав полчища проповідників та місіонерів. Про їх справжнє ставлення до православ'я можна судити з витягу з газети «Нью-Йорк таймс» від 28 грудня 1994 р.: «Антиподом активної римо-католицької і протестантської культури — культури прав особистості й інститутів буржуазної демократії — є нахабно-боязливі православні товариства», які заслуговують, на їхню думку, лише «ненависті і презирства».

Американський професор С. Хантінгтон вигадав цілу теорію про непримиренну ворожість католицьких і православних громад, про перевагу католицизму і недолугість православ'я, про неминучість руйнівних сутичок між ними. До речі, ця теорія досить популярна у західних засобах масової інформації, а на практиці слугує виправданням агресивної політики НАТО щодо православних сербів у колишній Югославії, неповажного тону Заходу в спілкуванні з православними державами, і Україною також.

Не дивно, що державні і політичні діячі православних країн дедалі чіткіше усвідомлюють потребу об'єднання зусиль для відбиття нового ідейного наступу Заходу на православ'я. Ще 1993 року з ініціативи грецького парламенту створено Європейську міжпарламентську Асамблею православ'я (ЄМАП), яка об'єднує парламентаріїв православного віросповідання 15 країн, і України також. Ще п'ять парламентських делегацій є постійними спостерігачами ЄМАП. Верховний орган асамблеї — пленум парламентських організацій держав—членів ЄМАП. Про надзвичайно високий авторитет цієї організації свідчить хоча б той факт, що 1996 року генеральним секретарем ЄМАП обрано К. Папанайоту — колишнього голову Європейського союзу.

З 1993 року ЄМАП проводить щорічні конференції, на яких присутні провідні політики, парламентарії і церковні діячі з різних православних країн. Такі конференції відбулися у Греції, Болгарії, Грузії, Молдові, інших країнах. У січні 1999 року і Україна мала честь приймати конференцію ЄМАП в Одесі. Цей форум єдності православних народів спричинив істеричну реакцію у супротивників православ'я: із табору українських націоналістів та оточення Київського патріарха долинали погрози і вимоги до уряду України заборонити, розігнати конференцію як «антиукраїнську» і «промосковську».

Крім ЄМАП, створено й активно діє Фонд єдності православних народів (ФЄПН), який вбачає головне завдання своєї діяльності у «сприянні відродженню духовного братства народів, які сповідують православ'я, зміцненні їх співробітництва на грунті спільності історичних доль, взаємозбагаченні національних культур і традицій».

Створення міжнародних організацій православних країн — додаткове свідчення того, що православні потребують об'єднання зусиль політичних сил православних країн для свого захисту, бо католицька загроза несе небезпеку для всього православного геокультурного простору, а не лише для якихось окремих слов'янських країн. Це — пряма загроза самому існуванню наших народів. Як же в боротьбі проти неї комуністи можуть не співпрацювати з православною вітчизняною церквою.

В Україні становище православ'я ускладнюється існуванням й активною діяльністю досить впливових і політичних, і релігійних сил, зацікавлених у підірванні єдності православної церкви, у розпалюванні суперечок між віруючими і духівництвом.

Головними супротивниками православ'я в Україні є передусім представники войовничих українських націоналістів. Вони активно домагаються зруйнування століттями усталеної єдності православної церкви України та Росії, обстоюючи створення незалежної від РПЦ УАПЦ. Демагогічно декларуючи свою відданість націо-

роль у житті сучасної України

нальним культурно-історичним традиціям, практично всі організації українських націоналістів дотримуються прозахідної зовнішньополітичної орієнтації України, обстоюючи її «приєднання до Європи» (католицької!). При цьому вони не хочуть розуміти, що таке приєднання означає неминуче і катастрофічне за своїми наслідками посилення католицизму в Україні, що загрожує втратою національної самобутності українського народу, основою якої є традиційне православ'я.

До чого ж тоді надривна патетика про захист українських національних інтересів? Адже орієнтація націоналістів на Захід грунтується на ворожості щодо Росії, вимозі рішучої духовної ізоляції від неї. Практичне втілення таких поглядів призведе до відірвання українського народу від братерських народів Росії та Білорусі, а отже — до розколу православ'я на окремі національні церкви, які протистоятимуть одна одній, що й намагається здійснити голова УПЦ Київського патріархату Філарет. Тим самим порушується соборна єдність православ'я, здійснюється його розкол та послаблення перед лицем католицизму.

Не може не викликати щирого почуття жалю діяльність утвореної 1992 року Української православної церкви Київського патріархату. Це вже призвело до розколу православ'я в Україні, спричинило його глибоку кризу. Як не може не викликати жалю й позиція самого Філарета, який ще 1981 року казав, що «єдність Церкви в кожному конкретному місці і є першим конкретним втіленням тієї єдності, яка становить природу Церкви. Помісність Церкви означає, що в одному місці, тобто на одній території, може існувати лише одна Церква, очолювана одним єпископом». Отже, сам факт неканонічного створення УПЦ КП глибоко суперечить словам Філарета.

УПЦ КП проголошує себе єдино «національною церквою», що стоїть на «державницьких» позиціях, оголошує себе єдиною захисницею української державності, висуваючи при цьому абсурдні звинувачення УПЦ у політичній неблагонадійності, в антиукраїнізмі і ворожості до української держави. Мало того, вона фактично вимагає від уряду репресій щодо своїх супротивників. Така позиція УПЦ КП неприйнятна не лише з християнської, а й із загальнолюдської точки зору.

Позиція УПЦ КП значно ускладнює діалог православних церков в Україні, унеможливлює встановлення між ними християнської злагоди. Природно, без подолання розколу церкви, без відродження її канонічної єдності не може бути й мови про подальший розвиток православ'я в Україні, відновлення миру і спокою серед православних віруючих, створення таких умов, коли православна церква чинила б належний їй благодійний вплив на всі сторони розвитку українського суспільства.

Крім загроз православ'ю, що випливають із внутрішніх суперечностей його розвитку в Україні, є ще й загрози, спричинені діяльністю різного спрямування церковних організацій, відверто чи приховано ворожих православній церкві. Обшир України заполонили мандрівні проповідники і західні місіонери, які втовкмачують у свідомість людей ідеї, що руйнують самі духовні основи існування української нації. І якщо 1992 року в Україні було зареєстровано 35 церковних об'єднань, то 1995-го — вже 68. Тобто за 3 роки в Україні з'явилися і розпочали активну діяльність 33 нові секти і релігійних об'єднання, серед них мормони, кришнаїти, єговісти, «іудеї-християни» і ще бозна хто. Маючи великі фінансові можливості, вони з екранів телевізорів, зі сторінок газет і журналів обрушили на свідомість наших людей потоки брехливих істин і одкровень, що розтлівають душу. Ідеться про здоров'я і долі не тільки багатьох, які піддалися на цю пропаганду, а й про духовний розвиток суспільства в цілому.

Тому комуністи рішуче засуджують діяльність нетрадиційних сект і релігійних організацій на теренах України, розглядаючи її як пряму духовну агресію проти нашого народу. Нав'язування українцям не просто чужих, а й шкідливих для духовного здоров'я нації ідей має наражатися на активну протидію українського суспільства. І головну роль у цьому духовному протиборстві покликане відіграти канонічне православ'я, яке охоплює цілковиту більшість віруючих.

Чималу загрозу для православ'я являє собою також дальше поширення на схід України діяльності Української греко-католицької церкви (УГКЦ).

Створення 1596 року греко-католицької (уніатської) церкви стало результатом багатовікових інтриг католицизму проти православ'я. Не зумівши нав'язати українському народу католицизм римського обряду, Ватикан наприкінці XVI ст. пішов на компроміс з угодовцями з тодішнього вищого православного духовенства України. Результатом такого компромісу стало формування своєрідного симбіозу католицизму і православ'я — уніатства. Український народ від самого початку відкинув уніатську віру, всіма силами, у тому числі і зі зброєю в руках, обстоював віру своїх батьків — православ'я. Навіть у нинішній цитаделі УГКЦ — у Львові — уніатство шляхом насильства і утисків православних змогло утвердитися лише через сто років після підписання унії. Однак боротьба українських віруючих проти уніатства не припинялася й після того. Як зазначав у 1981 р. у Львові під час урочистого акту, присвяченого 35-річчю скасування унії, тодішній Патріарший Екзарх України, а нині Київський патріарх Філарет, «боротьба за православну віру, за віру своїх праотців більшою чи меншою мірою тривала протягом 350 років. Відірвані насильством і обманом від єдинокровного і єдиновірного народу, греко-католики використовували кожну нагоду в своїй історії для повернення у Православ'я».

Непривабливі факти з історії уніатської церкви досить добре відомі, тому немає потреби вже вкотре на них зупинятися. Львівський церковний собор 1946 р. поставив, здавалося б, остаточну крапку в історії уніатства, однак на межі 80—90-х років на хвилі імперіалістичної експансії Заходу в нашу країну і загальної смути й духовного надлому греко-католицьку церкву на західно-українських землях було відроджено, і вона одразу зайняла позиції агресивного релігійного реваншизму.

Уніатство вчинило на західно-українських землях справжній погром православ'я. Факти утиску тут православних віруючих не раз ставали предметом розгляду на найвищому рівні. Ситуацію погіршувала та обставина, що місцева влада, як правило, під час розгляду майнових спорів релігійних громад приймала рішення на користь греко-католиків, причому навіть у тих випадках, коли храмом за раніше підписаною угодою володіли православні віруючі, що становили переважну більшість мешканців населеного пункту. Мали місце факти необгрунтованої відмови громадам УПЦ (Львів, Стрий) у виділенні земельних ділянок під спорудження храмів. Доходило до абсурдних заяв представників місцевих органів влади про заборону УПЦ як сфери впливу Росії, хоча громади УПЦ практично цілком складалися з етнічних українців. В офіційних документах, адресованих вищими урядовцями, які аналізували релігійну ситуацію на Західній Україні, Президентові, Верховній Раді, Верховному суду, наводилися численні факти самовільного захоплення уніатами храмів, побиття православних священиків, вимушеного застосування міліцейських сил для наведення порядку в населених пунктах, охоплених релігійними конфліктами, тощо. Хіба може Компартія не реагувати на небезпечний екстремізм уніатів?

Нині уніатська церква рветься на схід України, у деяких містах відкриваються греко-католицькі храми, додаючи напруженості й так складній релігійній ситуації. Однак у здійсненні експансіоністських намірів УГКЦ виникає серйозна зовнішня перешкода, на якій хотів би зупинитися докладніше.

Суть її полягає в тому, що Ватикан ніколи не розглядав унію як кінцеву мету своєї політики на Сході. Рим вважав і вважає греко-католицьку церкву свого роду «троянським конем», лише способом переходу від православ'я до католицизму римського обряду. За часів Берестейської унії це не вдалося зробити через запеклий опір українського населення. Схоже, тепер Ватикан вирішив, що цей опір зламано і настав час прямого покатоличення українського народу, тому потреба в активній діяльності і розширенні УГКЦ для Ватикану відпадає.

Ще 1994 року львівська газета «Post-Поступ» писала, що Ватикан зайняв дуже жорстку, коли не сказати —зневажливу, позицію стосовно УГКЦ. Греко-католицька церква, як відомо, перебуває у прямій адміністративній залежності від Риму, і Ватикан має вельми потужні важелі керування цією церквою. Однак, попри наполегливі прохання до Риму, протягом тривалого часу не вирішується питання про заснування греко-католицького патріархату; Ватикан проводить, по суті, антиукраїнську кадрову політику (більшість з нинішнього проводу та адміністрації УГКЦ — люди з діаспори, багато хто з них, серед них і глава церкви, навіть не має українського громадянства, тобто є в Україні просто незаконними мешканцями). Рішенням Ватикану з-під юрисдикції УГКЦ виведено Перемишль і Закарпаття, здійснення діяльності УГКЦ обмежено рамками Західної України, «за Збручем» її поширення заборонено. «Водночас, — зазначає газета, — там активну діяльність розгорнули римо-католицькі ксьондзи, переклавши для цього українською мовою латинську літургію, використовуючи в ній український мелос, по-сучасному підходячи до співробітництва з мирянами» («Post-Поступ», 1994, 24.02.—03.03).

Західноукраїнські органи масової інформації, «пояснюючи» таке охолодження ставлення Ватикану до УГКЦ, звинувачують в антиукраїнських позиціях «бюрократичну ватиканську адміністрацію, у складі якої функціонують проросійські, пропольські, проугорські та інші антиукраїнські сили» («Високий замок», 1995, 15.08). А причина, безперечно, полягає в іншому: УГКЦ виконала свою зрадницьку місію у східній стратегії Ватикану і тепер просто йому не потрібна. Ватикан хоче сам панувати на слов'янському Сході.

Реальною загрозою громадянському миру в країні є політизація релігійних організацій. Деякі з них, намагаючись зміцнити своє становище в суспільстві, прагнуть заручитися підтримкою тих чи інших політичних сил, встрягають у міжпартійну боротьбу. З другого боку, самі партії і навіть окремі політичні діячі налагоджують контакти з церковними організаціями, розраховуючи спертися на їх підтримку.

Про високий рівень політизації церкви в Україні свідчить хоча б той факт, що, за повідомленнями преси, через Київський патріархат напередодні парламентських виборів 1994 р. пройшла половина кандидатів у депутати, бажаючих заручитися особистою підтримкою Патріарха.

Українські націоналісти дуже хитро протягують у своїх вимогах політизацію церкви. Грубо порушуючи Конституцію України, яка чітко визначила стосунки церкви і держави, вони ставлять питання про те, що Україну має очолювати «православний Президент», що в навчальних закладах («на добровільній основі») мають вивчати закон Божий, що в армії треба запровадити інститут капеланів і т. ін.

Небезпека політизації церкви очевидна будь-якому розсудливому політику. Компартія України, виступаючи за свободу віросповідання, водночас рішуче засуджує втягування церкви, духівництва і громад віруючих в активну політичну боротьбу. Ми проти використання віри людей у Бога і впливу церкви на людей нечесними політиками для досягнення своїх корисливих цілей. Служіння Богу і людям не має нічого спільного з участю в політичному протистоянні, а міжцерковний розбрат не може бути віруючим прикладом побожної поведінки. Політизація церкви не додає їй авторитету і здатна, ймовірніше, призвести її до глибочезної і безвихідної духовної кризи, до подальшого загострення міжконфесійної боротьби, підриву її духовної місії в суспільстві.

Тому найважливішою умовою співпраці комуністів і церкви є неучасть церковних організацій у безпосередній політичній боротьбі.

Водночас комуністи вважають, що вплив церкви має бути ушляхетнюючий, наповнений моральним змістом. Не таємниця, що боротьба між окремими гілками влади нерідко набуває цілком неприпустимого з морально-етичної точки зору характеру. Не випадково Митрополит УПЦ Володимир весь час підкреслює: «Люди, яким доручено керувати державою, мають уподібнюватися Христу: в їхньому служінні повинна бути жертовність, суспільні інтереси вони мають ставити вище за особисті» (Регион», 1999, 27.02. — 06.03). До такого розуміння суті державної влади важко ще щось додати.

Православна церква може, на наш погляд, активно брати участь у законодавчому творенні: гадаємо, що залучення духовенства до розроблляння законів, які стосуються розвитку духовності, культури, соціального захисту трудящих, може бути корисним і плідним.

На відміну від численних лжепатріотів націоналістичного спрямування Компартія України стоїть на справді патріотичних позиціях, що грунтуються на багатовікових культурно-історичних духовних традиціях українського народу, і насамперед — традиціях канонічного православ'я, які сповідувала і сповідує переважна більшість населення країни. Тому комуністи послідовно обстоюють і захищають традиції та духовні цінності православ'я, усвідомлюючи, що досягнення однієї із програмних цілей КПУ — єдності і злагоди в українському суспільстві, неможливе без участі в цьому процесі канонічної православної церкви, яка може і повинна стати активним учасником духовного та культурного відродження України. Як неможливе без цього і реальне, а не декларативне зміцнення суверенітету, незалежності української держави, яке має спиратися на міцний духовний підмурівок, традиційні морально-етичні норми і цінності українського суспільства.

Це особливо актуально в наш непростий час, коли за умов докорінної зміни політико-ідеологічної і соціально-економічної ситуації в країні зруйновано колишню систему цінностей, переглядають моральні норми, не знаходять підтвердження у реальному житті багато світоглядних постулатів. Натомість Захід наполегливо намагається духовно утвердити свою владу і для цього запровадити свою систему цінностей та морально-етичних стандартів: індивідуалізм і егоїзм, жорстокість і байдужість до доль близьких, розпуста і вседозволеність. До їх розтлінного впливу особливо вразлива молодь, яку в останнє десятиріччя фактично залишено напризволяще, позбавлено необхідного виховного впливу суспільства.

Компартія України вбачає своє завдання в тому, щоб рішуче протистояти цьому, сприяти утвердженню нових моральних цінностей в нашому суспільстві. Та багато чого тут робить і може робити церква, церква саме православна, як така, що має найглибші історичні традиції морального виховання народу і найбільшу кількість своїх прихильників на території України. У цій боротьбі ми і православна канонічна церква — союзники.

Важливою сферою можливої співпраці комуністів і церкви є захист прав простої людини. За умов панування в країні правової сваволі і зневаги конституційних прав трудящих прості люди виявилися беззахисними перед бюрократичним беззаконням і кримінальною сваволею. Відстоювання інтересів людей праці, відновлення зруйнованої системи соціального захисту трудящих є програмним завданням КПУ. Ми розв'язуємо її саме як Комуністична партія — борючись за ліквідацію експлуатації, принижень, які прирікали людину на безправ'я і злигодні. Хоча і своїм коштом, але вирішує це завдання і православна церква, яка за своєю природою повернута обличчям до знедолених і стражденних: опікування сиротами, інвалідами, людьми похилого віку завжди було її святим обов'язком. Тому захист прав простої людини, взаємна прихильність принципам соціальної справедливості є об'єктивною основою співпраці Компартії і Української православної церкви з цих питань.

Гадаємо, що православна церква може брати найактивнішу участь у розв'язанні соціальних конфліктів, виступаючи в ролі посередника між сторонами конфлікту, пом'якшуючи своєю участю гостроту соціального протистояння. Така участь, наприклад, може мати форму залучення священнослужителів до досягнення домовленості між ворогуючими.

Безперечно, спільними є інтереси комуністів і православної церкви у питаннях захисту національної культури, розвитку охорони здоров'я, надання соціально-морального спрямування системі освіти, збереження історичного надбання і охорони навколишнього середовища. Об'єднання дій церкви і комуністів у цих питаннях здатне привести до їх ефективного розв'язання.

Послідовно відстоюючи ідею братерської єдності слов'янських народів, комуністи України виступають і за єдність православ'я, підтримуючи зусилля УПЦ з досягнення злагоди серед віруючих і православного духовенства та засуджуючи розкольницьку діяльність УПЦ Київського патріархату. Канонічна єдність православ'я в усіх східнослов'янських країнах становить об'єктивну духовну основу зміцнення єдності слов'янських народів, бо православне культурно-історичне надбання є спільним багатством українського, російського та білоруського народів. Будь-які спроби розірвати його на окремі національні шматки —злочин перед цими народами, перед нинішніми і майбутніми поколіннями.

Комуністи і православна церква мають, отже, значний соціальний простір для спільної діяльності, для тісного співробітництва.

Чи означає все сказане, що Компартія України відмовляється від своїх програмних установок, від свого діалектико-матеріалістичного світогляду, від визнання релігії опіумом для народу?

Ні, не означає. Сказане означає інше. Означає наше чесне ставлення до свого минулого, до уроків історії і засудження в ньому спроб боротьби проти релігії методами насилля, руйнування храмів і т. ін., що мало місце.

Сказане є суттю політики Компартії — наше служіння народу й Вітчизні, яким загрожує катастрофа і поневолення. Боротьба проти цієї загрози і становить основу нашої чесної співпраці з усіма прогресивними силами і передусім з канонічною православною церквою, патріотичною, вітчизняною, яка об'єднує мільйони віруючих — наших співгромадян. Комуністів і церкву об'єднує спільність мети захисту соціальних інтересів простих людей, національних і культурно-історичних традицій українського народу, його духовно-моральних цінностей. Чи зможемо ми поєднати зусилля для їх досягнення на благо народу України —це залежить від нашої взаємної доброї волі, від усвідомлення небезпеки, що нависла над народом і країною.

Петро СИМОНЕНКО,
керівник фракції Комуністичної партії,
секретар ЦК Компартії України.

Матеріал надійшов до редакції 27 квітня 1999 року.

Безперечно, можлива

У номер

✔ **Київ**

«Румунська сторона» тягне не в той бік?

МЗС України «розчарований тим, що румунська сторона вже вдруге переносить п'ятий раунд переговорів» з підготовки угод про режим державного кордону і про делімітацію континентального шельфу, а також про визначення виняткових економічних зон у Чорному морі. Про це заявив радник управління інформації зовнішньополітичного відомства Сергій Бороденков. Зустріч мала відбутися 24 травня в Києві, а вищезгадані угоди планувано підписати до кінця 1999 року. Однак якщо сторони не знайдуть компромісу, справа на прохання однієї з них може бути передана до Міжнародного суду, нагадав С. Бороденков. З огляду на дії румунської сторони ймовірність такого розвитку подій дедалі зростає. Очевидно, ця проблема серйозно обговорюватиметься під час наступного (28—29 травня) візиту в Україну Президента Румунії Еміля Константинеску.

✔ **Токіо**

Разом із Вашингтоном

Верхня палата парламенту Японії затвердила пакет законопроектів, що якісно розширюють сферу застосування військового договору між Токіо і Вашингтоном. Вони вперше відкривають шлях до спільних дій їхніх збройних сил не тільки в разі нападу на Японію, а й за виникнення якихось «надзвичайних обставин у прилеглих районах».

✔ **Гавана**

Ніхто нічого не продає

Президент Куби Фідель Кастро заявив, що його уряд застосовує «недогматичний» підхід у справі використання зарубіжних інвестицій і острів не «розпродують». Уряд дозволяє іноземцям, які займаються готельною справою і курортами, брати у довгострокову оренду землю терміном приблизно на 25 років, яку можна поновлювати.

✔ **Афіни**

Охороняти НАТО немає часу

Греція і Чехія домовилися виступити з пропозицією про 48-годинне припинення вогню в Югославії. Цю пропозицію буде передано в НАТО разом з пропозицією припинити перекидання через грецьку територію військ альянсу, які прямують до сусідньої Македонії, і поновити її в середині червня, через 2 доби після завершення виборів до Європейського парламенту, оскільки поліцейські сили будуть у цей період надто завантажені у зв'язку з виборами і не зможуть виконувати обов'язки, пов'язані з охороною сил НАТО.

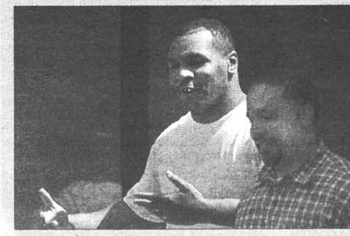
✔ **Женева**

Вірус віспи одержав відстрочку

Віспа, що наводила жах на людство і винна в багатьох мільйонах смертей, «одержала відстрочку» виконання винесеного їй раніше «смертного вироку». Учасники 52-ї щорічної сесії Всесвітньої асамблеї охорони здоров'я вирішили відкласти на невизначений термін виконання прийнятої ними три роки тому резолюції про знищення до 30 червня 1999 року останніх на нашій планеті лабораторних колекцій вірусу, що зберігаються у Росії та США.

✔ **Фотофакт**

Із тюрми звільнено колишнього чемпіона світу з професійного боксу у надважкій вазі відомого Майка Тайсона. Він покинув виправну колонію у Роквіллі (США) після закінчення пробації.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» і зарубіжних інформагентств.
Фото АП.

Борис ТАРАСЮК: «У нас реалістична позиція»

Надзвичайно насичений зустрічами і переговорами був недавній візит до Брюсселя міністра закордонних справ України Бориса Тарасюка. Як повідомляє прес-центр МЗС, проведено нараду з послами України в державах—членах ЄС, на якій наголошувалося на персональній відповідальності дипломатів за подальшу інтеграцію країни до структур ЄС. Адже саме європейська ідея має стати консолідуючим стрижнем, зазначив міністр.

Відбулися також зустрічі Б. Тарасюка з генеральним секретарем Західноєвропейського союзу Ж. Кутілейро і з президентом Європейської комісії Р. Проді. Зауважувалося, що в нашій державі очікують на прийняття Євросоюзом спільної стратегії щодо України.

У Брюсселі відбулося й чергове засідання Комісії Україна—НАТО на рівні послів. Обговорювалися насамперед питання врегулювання косовського конфлікту, а також подальший розвиток співпраці України з НАТО, при цьому бралися до уваги результати Вашингтонського саміту.

Міністр закордонних справ України висловив занепокоєння з приводу продовження бойових дій у Косово і закликав до негайного переведення конфлікту в політико-дипломатичне русло.

Після засідання Б. Тарасюк відповів на запитання бельгійських журналістів.

— Ви виступаєте проти стратегії НАТО щодо Косово?

— Ми виступаємо проти численних явних порушень прав людини, проти етнічних чисток, — наголосив Б. Тарасюк. — Застосування сили щодо суверенної держави без законного мандату Ради Безпеки ООН є неприйнятним. Ми розуміємо мотиви НАТО, проте вважаємо, що до кризи навколо Косово слід підходити з позицій міжнародного права.

З самого початку бомбардувань Україна невпинно прагне спрямувати розв'язання конфлікту на дипломатичний шлях. Наша делегація першою вирушила до Белграда вже на третій день повітряних операцій. Президент Л. Кучма першим висунув ініціативу з урегулювання конфлікту. Не можуть не вражати збіги між його планом і планом «вісімки», який з'явився значно пізніше.

У нас реалістична позиція. Вона визначається не якоюсь ідеологією, а прагненням повернути мир регіонові, де у нас багато інтересів. 24% вантажоперевезень по Дунаю припадає на українські транспортні компанії. Вони зараз втрачають 313 тисяч доларів на день через війну в Косово. За місяць підприємства України втратили 220 млн. доларів.

— Як ви ставитеся до участі України в можливих міжнаціональних силах?

— Щодо цього питання позиції глави держави і глави парламенту збігаються. Україна готова відрядити свій контингент до багатонаціональних сил з підтримання миру за умови, що ці сили отримають мандат Ради Безпеки ООН.

— Чи не є причиною негативного ставлення України до повітряних рейдів НАТО та обставина, що ваша країна теж стикається з проблемою національних меншин?

— Україна єдина довела, що успішно розв'язала цю проблему в порівнянні з іншими країнами, які мали або нині мають сепаратистські рухи та негаразди з національними меншинами. Ми чи не єдині змогли розв'язати дуже складну і вибухонебезпечну ситуацію, яка виникла в 1994 році в Криму. Це визнано постійною радою ОБСЄ в грудні минулого року. Як відомо, від 30 квітня цього року місія ОБСЄ в Україні припинила свою діяльність через закінчення її мандату.

Щодо кримських татар, то кого можна засуджувати за долю, якої вони зазнали? Уряд? Ні. Винуватцем є політика тоталітаризму. Незалежна Україна запросила всі меншини, зокрема татар, німців, повернутися до Криму. Повернулося близько 350 тисяч депортованих. Але хто нам у цьому допомагає? Ми самі маємо розв'язувати величезні соціальні проблеми їх повернення. Весь світ переймається (і це справедливо) долею сотень тисяч біженців з Косово. Всі готові надати їм допомогу, і ми також допомагаємо. Але міжнародне співтовариство могло б допомагати і нам у розв'язанні проблеми повернення депортованих.

Грузія відчуває себе комфортно в Раді Європи

На зорі своєї незалежності Грузія прагнула орієнтуватися на Росію. Але час і події впливають на розстановку зовнішньополітичних акцентів. Сьогодні, в День незалежності держави, Посольство Грузії в Україні також відзначає це.

Прописка — атавізм

У Тбілісі недавній вступ Грузії до Ради Європи сприймається як перемога, вихід на рівень, який допоможе розв'язати багато проблем. Європейські вимоги Грузія виконує без надриву і це дозволяє їй відчувати себе повноправним членом європейського дому, в якому живуть згідно з загальноприйнятими законами. Головне, вважають у Тбілісі, зробити це не для когось, а для себе — змінитися внутрішньо і від цього відчувати комфорт.

Як зазначає Надзвичайний і Повноважний Посол Грузії в Україні Малхаз Чачава, «процес вступу Грузії до Ради Європи сприяв успішному реформуванню цивільного й кримінального кодексів, що підпорядкували пенітенціарну систему Міністерству юстиції і скасували смертну кару. Це, до речі, з розумінням було сприйнято в суспільстві. В процесі реформ було, зокрема, скасовано й систему прописки. Таким чином дотримано право людини на переміщення й вільне обрання місця проживання».

Разом весело. Крокувати лише незручно

Тбілісі поділяє погляди Києва з приводу нинішнього стану СНД і не тішить себе ілюзіями щодо прихованих можливостей цього штучного об'єднання. Куди як більш перспективним бачиться ГУУАМ (консультативний союз Грузії, України, Узбекистану, Азербайджану і Молдови).

Малхаз Чачава вважає, що в ідеалі СНД також має являти собою багатосторонній консультативний орган: «це було б правильним прочитанням контексту «відкритого європейського порядку». Для цього слід винести за рамки СНД питання політичного, військового, прикордонного, правового, інформаційного та екологічного співробітництва, проблеми врегулювання внутрішніх конфліктів і колективну безпеки.

Не секрет, що вихід Грузії з Ташкентського договору колективної безпеки наробив багато галасу в Москві. Але в Тбілісі усвідомили цілковиту марність участі в договорі нинішньої редакції, хоча не виключають можливості повернення під есендівське крило безпеки, в разі, якщо нова редакція угоди відображатиме чинні реалії й відповідатиме насущним проблемам.

Розум є, потрібна й сила

На думку Грузії, на сьогодні в світі відчувається гостра нестача міжнародних організацій, що діють для забезпечення миру. Події в Косово, вважають у Посольстві Грузії в Україні, півердили те, про що давно свідчили «законсервовані» конфлікти, зокрема й грузино-абхазький. А саме: потребу серйозно вдосконалювати чинні механізми безпеки.

Грузинські політики переконані, що передусім реформування має зачепити інститути ООН. Вона повинна мати свої важелі для примусу силою до мирного врегулювання, а не підмінятися НАТО.

Союзники в політиці, партнери в економіці

Тривалий час експорт-імпорт Грузії було орієнтовано на ринок російський та країн СНД. Сьогодні не лише Тбілісі дедалі сміливіше замислюється й про європейський ринок, а й Захід дедалі частіше звертає увагу на Грузію. Основна причина — унікальне геополітичне розташування країни. А її участь у глобальному нафтовому проекті — так званому західному маршруті транспортування ранньої каспійської нафти ще вище підняла ставки держави. Є надія, що й участь України в проекті не «зависне».

Для України Грузія — своєрідний центр транспортних шляхів і транзитний вузол. Так, північно-південний напрям транспортного коридору — найкоротший шлях з Європи через Україну до Ірану, Афганістану, Пакистану та країн Індокитаю.

Одне слово, можливості для спільного співробітництва є. Лишається всього лише — втілювати задумане.

Яна СТАДІЛЬНА.

За матеріалами, підготовленими Посольством Грузії в Україні.

Австралія може розпрощатися з монархією

Прем'єр-міністр Австралії Джон Говард оголосив дату референдуму про долю англійської монархії в Австралії. Він відбудеться 6 листопада — за тиждень до зустрічі голів урядів Британської Співдружності Націй в Південній Африці. Під час неї прем'єр-міністр Австралії планує повідомити про результати референдуму англійській королеві Єлизаветі II, яка також є королевою Австралійського Союзу.

За опитуваннями, більшість австралійців підтримує ідею республіканського правління в країні, проте серед них немає єдності щодо того, чи це має бути президентська, чи парламентська республіка.

Павло АНГЕЛУЦА.

Канберра.

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства фінансів України
05.05.99 № 121

ДЕКЛАРАЦІЯ
про майно та доходи кандидата у Президенти України, отримані у 1998 році

РОЗДІЛ І. Загальні відомості

Ідентифікаційний номер: 1541400415

1.1 Базилюк (прізвище) 1.2 Олександр (ім'я) 1.3 Філімонович (по батькові)

Місце проживання: 1.4 340000 (пошт.індекс) 1.5 Донецька (область) 1.6 ______ (район)

1.7 м. Донецьк (нас. пункт) 1.8 50-річчя СРСР (вулиця) 1.9 110 (№ буд.) 1.10 ______ (корп.) 1.11 29 (№ кв.)

Місце роботи: 1.12 00061510 (код ЄДРПОУ) 1.13 Слов'янська партія (найменування організації)

Контактні телефони: 1.14 3357064 (робочий) 1.15 3355458 (домашній)

РОЗДІЛ ІІ. Доходи, отримані (нараховані) з джерел в Україні та за її межами

	Перелік доходів	Розмір доходу (грн.)
1	2	3
1.1.	Загальна сума сукупного доходу, в тому числі:	1200
1.2.	Дивіденди, проценти, роялті	—
1.3.	Матеріальна допомога, подарунки, пожертвування	—
1.4.	Призи, виграші	—
1.5.	Допомога по безробіттю	—
1.6.	Аліменти	—
1.7.	Спадщина	—
1.8.	Страхове відшкодування	—
1.9.	Доход від передачі грошей та іншого майна у позику (тимчасове користування)	—
1.10.	Доход від відчуження майна, зазначеного у розділах ІІІ, ІУ	—
1.11.	Авторська винагорода (гонорар)	—
1.12.	Доход від підприємницької і незалежної професійної діяльності	—
1.13.	Доход від відчуження цінних паперів та корпоративних прав	—
1.14.	Заробітна плата та інші доходи, крім зазначених вище	—

РОЗДІЛ ІІІ. Відомості про нерухоме майно, що знаходиться в приватній власності

	Перелік об'єктів	Загальна площа ($м^2$)
1	2	3
1.	Земельні ділянки	—
2.	Житловий будинок	—
3.	Квартира	65
4.	Садовий (дачний) будинок	—
5.	Гараж	—
6.	Інше нерухоме майно	—

РОЗДІЛ IV. Відомості про транспортні засоби, що знаходяться в приватній власності

	Перелік об'єктів	Марка/ модель	Об'єм двигуна ($см^3$)
1	2	3	4
1.	Автомобілі легкові	—	—
2.	Автомобілі вантажні, спеціальні і автобуси	—	—
3.	Мотоцикли	—	—
4.	Трактори	—	—
5.	Водні транспортні засоби	—	—

РОЗДІЛ V. Відомості про вклади у банках, цінні папери та інші активи

	Перелік об'єктів	Всього (грн.)	У тому числі за кордоном (грн.)
1	2	3	4
1.	Номінальна вартість придбаних цінних паперів	20	—
2.	Розмір внесків (паїв) до статутних (пайових) фондів підприємств, установ, організацій	—	—
3.	Сума грошових коштів на рахунках у банках та інших фінансово-кредитних установах	—	—
4.	Готівка у національній валюті України	—	—
5.	Готівка у іноземній валюті	—	—

Правильність зазначених у цій декларації відомостей

стверджую [підпис] (підпис) «17» травня 1999 р. (дата)

ПОСТАНОВА

19 травня 1999 року м. Київ № 36

УКРАЇНА ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ

Про реєстрацію претендента на кандидата у Президенти України, висунутого Слов'янською партією України 15 травня 1999 року

Розглянувши заяву Слов'янської партії про реєстрацію претендента на кандидата у Президенти України Базилюка Олександра Філімоновича і додані до заяви необхідні для реєстрації документи, що надійшли до Центральної виборчої комісії, та беручи до уваги, що вони відповідають вимогам Закону України «Про вибори Президента України», керуючись статтею 22, частинами першою та другою статті 25 Закону України «Про вибори Президента України», статтями 11, 13 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Зареєструвати претендента на кандидата у Президенти України Базилюка Олександра Філімоновича, 1942 року народження, громадянина України, голову Слов'янської партії, освіта вища, який проживає в місті Донецьку, висунутого Слов'янською партією 15 травня 1999 року.

2. Видати уповноваженій особі Слов'янської партії Лузану Олександру Васильовичу довідку про реєстрацію претендента на кандидата у Президенти України Базилюка Олександра Філімоновича та шістдесят тисяч бланків підписних листів для збирання підписів виборців на підтримку претендента.

3. Постанову опублікувати в газетах «Голос України» і «Урядовий кур'єр» та оприлюднити в інших засобах масової інформації.

Голова Центральної виборчої комісії
М. РЯБЕЦЬ.

Із окремої ухвали

Вищий арбітражний суд України

(Початок на 5-й стор.).

Крім того, всупереч вимогам ст. 345 Переліку типових документів, що утворюються в діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування, інших установ та організацій і підприємств із зазначенням термінів зберігання документів, АТ «Херсоннафтопереробка» були знищенні первинні бухгалтерські документи за 1992 рік, пов'язані з виконанням договірних зобов'язань із СП «Агротехсервіс», що ускладнило роботу правоохоронних органів та розгляд справи в суді.

Серед матеріалів справи знаходиться декілька актів ревізій, складених працівниками КРУ у Херсонській області і ГоловКРУ Мінфіну України, у яких зазначено, що поставлені 60000 тонн нафти не належать СП «Агротехсервіс». Проте судом ці акти в основу рішення покладені не були через їх односторонність, суперечливість, а також через те, що складені вони не на основі первинних бухгалтерських документів. Зокрема, в актах ревізій не відображені матеріали, викладені у спільній довідці, підписаній 28.02.98 представниками МВС, НБУ та Мінфіну України за результатами банківської перевірки фінансової діяльності Херсонського НПЗ у 1992 році. А перелік питань, направлених МВС України до ГоловКРУ, що вимагали додаткової перевірки, залишився без відповіді. Не були виконані і доручення Кабінету Міністрів України від 17.05.97 за № 3162/9 та МВС України від 30.05.97 за № 5/876 про здійснення зустрічної перевірки між Херсонським НПЗ, концерном «Украгротехсервіс» і комерційною фірмою «Сігма» м. Бердичів щодо взаєморозрахунків і їх зв'язків з канадською фірмою «Артер-групп».

ГоловКРУ не встановило, чому Херсонський НПЗ 04.09.92 передав латвійську нафту на основі одностороннього акта передачі (без печатки і доручення сторони, що передає) у власність фірми «Артер-групп» і в той самий час згідно з митними документами, вилученими УБОЗом МВС України на Херсонській митниці, продовжував до 12.10.92 відвантажувати на адресу латвійської сторони нафтопродукти, виготовлені з давальницької нафти.

ГоловКРУ не встановило, яким чином Херсонський НПЗ у вересні-жовтні 1992 року безоплатно, на підставі листа концерну «Украгротехсервіс» від 28.09.92 за № 04-1/1-1193 реалізував через фірму «Сігма» близько 50000 тонн нафтопродуктів, виготовлених з латвійської нафти, в той час як слідчими органами на підставі вилученої телеграми Херсонського НПЗ від 02.02.93 за № 162/20, надісланої на адресу Держкомнафтогазу України і телеграми директора фірми «Артер-групп» Чугуєвського від 24.12.92 за № 115/445 було встановлено, що за станом на 24.12.92 зазначена нафта заводом ще не була передана.

ГоловКРУ не встановило, чому Херсонський НПЗ припинив у односторонньому порядку відвантаження нафтопродуктів у Латвію, анулювавши раніше виписані і оплачені латвійською стороною рахунки № 20 від 17.07.92, № 1/1 від 13.08.92, а замість них виписав нові рахунки № 48 від 24.09.92, № 296 від 15.12.92, у яких майже в 2 рази збільшив ціни на вже відвантажені у Латвію нафтопродукти у порівнянні з цінами, вказаними у знищених рахунках, в результаті чого заборгованість латвійської фірми СП «Агротехсервіс» перед заводом становила 114.416.099 руб. у цінах на 01.10.92. Вказані рахунки до оплати латвійській стороні ніколи не пред'являлись і про їх існування латвійська фірма дізналась лише 23.01.97 під час взаємоперевірки, проведеної за розпорядженням судді О. Шульги.

Беручи до уваги вищезазначене та керуючись ст. 90 АПК України, Президія Вищого арбітражного суду України

УХВАЛИЛА:

Інформувати Кабінет міністрів України щодо виявлених порушень законодавства у фінансово-господарській діяльності АТ «Херсоннафтопереробка» та упереджену і непрофесійну роботу КРУ у Херсонській області і ГоловКРУ для відповідного реагування.

Головуючий
А. ОСЕТИНСЬКИЙ.

Бюджетові — нові правила гри

Підготовка держбюджету-2000 вимагає якнайшвидшого затвердження у цілому проекту нового Бюджетного кодексу. На думку заступника Голови Верховної Ради України Віктора Медведчука, це питання буде вирішено до кінця третьої сесії парламенту.

Раніше йшлося про те, що держбюджет-2000 формуватиметься ще на старій податковій базі, а новий Бюджетний кодекс запрацює уже з наступного року. Однак плани змінилися. Як повідомив В. Медведчук на прес-конференції у парламенті, Верховна Рада має намір до 20 червня розглянути Бюджетний кодекс, розроблений членами Комітету з питань бюджету, у другому читанні. Бюджетному комітетові разом з урядом доручено в найкоротший термін узгодити всі пропозиції, що надійшли від різних суб'єктів законодавчої ініціативи. Якщо кодекс буде прийнято, це означатиме, що бюджет на перший рік нового тисячоліття формуватиметься на новій податковій базі та нових принципах.

До кінця третьої сесії парламент, за словами В. Медведчука, також розгляне ряд законів, які Кабінет міністрів визначив як невідкладні, бо вони сприяють наповненню бюджету. Це закони про податок на доходи фізичних осіб, про акцизний збір, про місцеві податки та збори, про податок на нерухомість, зміни до законів про банкрутство та ПДВ, основні засади функціонування оптового ринку електроенергії.

На запитання журналістів, чи можлива до президентських виборів коаліція пропрезидентських сил у парламенті, Віктор Медведчук відповів: «Спільні завдання повинні бути всюди і завжди, або не бути взагалі. У кращому випадку можливе лише ситуативне об'єднання». На його думку, різні партії, навіть якщо вони висунули одного претендента на кандидата у Президенти, мають різні інтереси. І говорити про обов'язкове об'єднання для підтримки єдиного кандидата — абсурдно.

Юліана ШЕВЧУК.

«Ми не лукавили з тобою...»

Цими словами з вірша Тараса Шевченка «Доля» розпочав свій виступ на відкритті установчого з'їзду Всеукраїнського громадського об'єднання «Відкрита політика» голова оргкомітету Анатолій Матвієнко. Особливий зміст цей рядок набув з огляду на Шевченківські дні, які традиційно проходять у травні. Анатолій Матвієнко наголосив: ушанування Великого Кобзаря показало, яка прірва пролягла між владою і народом, адже навіть квіти до пам'ятника Тарасові Президент України покладав у супроводі охорони, а учасників свята швиденько відправили в Київ, «щоб ніхто не міг сказати гострого слова». Він висловив думку, що подібного тиску на громадян влада не чинила ще ніколи після проголошення незалежності нашої держави. А тому, підкреслив Анатолій Матвієнко, можна зробити висновок: шляхи народу і Президента розійшлися.

Члени оргкомітету нового громадського об'єднання у центр його уваги ставлять необхідність згуртування демократичних сил. Отож не дивно, що в роботі установчого з'їзду взяли участь представники багатьох політичних партій, зокрема Української республіканської, «Реформи і порядок», костенківського крила Руху, Християнського народного союзу та ряду інших.

Безперечно, на з'їзді йшлося і про майбутні президентські вибори. Правда, з кандидатурою конкретного претендента на посаду керівника держави учасники з'їзду поки що не визначилися. Зате вони зробили висновок, кого не будуть підтримувати ні за яких умов, зокрема — діючого Президента Леоніда Кучму.

Серед тих кандидатів, з ким могли б співпрацювати члени нового об'єднання, називалися імена Геннадія Удовенка, Євгена Марчука, Юрія Костенка та Олександра Мороза. Проте делегати висловлювали думку, що потрібна узгоджена кандидатура претендента на найвищу посаду в державі, і доручили новообраній раді об'єднання провести переговори з представниками різних політичних сил, щоб згуртуватися довкола єдиного кандидата.

Головою об'єднання «Відкрита політика» обрано Анатолія Матвієнка, а його заступником — Костянтина Ситника.

Володимир КОРОЛЮК.

У номер

✔ Вінниця

Пирогов ... знайшовся

Бронзове погруддя всесвітньо відомого хірурга Миколи Пирогова, встановлене 75 років тому на території обласної лікарні його імені, було викрадено 33-річним вінничанином Ігорем Д. Злодій, раніше засуджений, збирався віднести крадене до приймального пункту кольорових металів. Не поспішав, щоб не обпектися: надто велике обурення викликала крадіжка. «Лікаря» вдалося повернути завдяки втручанню працівників Ленінського райвідділу міліції Вінниці. Тим самим відвернуто ще одну крадіжку — бронзового погруддя Героя Радянського Союзу вінничанки Лялі Ратушної.

✔ Тернопіль

Цінні книги — від митників

Гарний дарунок Тернопільській обласній державній універсальній бібліотеці зробили працівники місцевої митниці. Вони передали в бібліотечні фонди більше півтисячі книг, вилучених під час митного контролю. Серед них рідкісні й особливо цінні — 50-томне видання творів Івана Франка, 20-томна коротка студентська енциклопедія англійською мовою. Крім того, двадцять томів творів Івана Франка, виданих українською мовою в Торонто у 1956 році, передано в столичний Музей літератури України.

✔ Харків

«Мертві душі» суворих патрулів

Харківська міська влада намагається активізувати діяльність добровільних народних дружин. Тих самих ДНД, що їх було скасовано.

Загони добровільних помічників охоронців закону в Харкові відроджено «на папері» вже кілька років тому. Однак суворих патрулів громадського порядку з якимись знаками розрізнення на міських вулицях досі не спостерігається. Хоча, за офіційними даними, до їх складу нині входять 1800 осіб.

А заохочувати народну боротьбу з кримінальним світом і озброювати членів відроджених ДНД міськвиконком має намір лише... проїзними документами в міському транспорті.

✔ Київ

Допомога новонародженим

Обстеження новонароджених — таке призначення медичних інструментів, які подарували Київській центральній дитячій лікарні з нагоди відкриття нового філіалу «Банку Австрія Кредитаншталт Інтернешнл» в Києві. Аналізатор газів крові та електролітний аналізатор є високотехнологічними приладами, які забезпечують лікарів попередньою інформацією про стан хворого з використанням надзвичайно малого об'єму крові.

Аналізатор газів крові AVL-Compact 2 вимірює значення pH, що свідчить про баланс функцій крові, нирок та легень. А до того він також вимірює вміст CO_2 та O_2 в крові, інформуючи таким чином лікаря, як хворий засвоює кисень після нещасного випадку чи шоку.

AVK 9180 дає таку цінну інформацію, як вміст електролітів у крові. Для цього аналізу треба буде надзвичайно мало крові — це значна перевага, коли йдеться про обстеження новонароджених та дітей молодшого віку.

✔ Фотофакт

Високої майстерності досягають члени клубу авіамоделістів Харківського інституту льотчиків — викладачі навчального закладу та курсанти, офіцери запасу, льотчики, школярі.

Фото Олександра Гордієвича (ДІНАУ).

Прокурор мусить мати право

Чи можна сьогодні в Україні обійтися без прокурорського нагляду за додержанням і застосуванням законів?

Використання наданих законом повноважень дає змогу прокуратурі оперативно втрутитися в будь-які негативні процеси чи окремі ситуації, дати юридичну оцінку порушенням закону, вирішити питання про їх усунення і притягнення винних осіб до відповідальності, до компетенції якого б органу ці питання не належали. Іншого такого універсального «приводу» в державі немає. Передумова всієї цієї діяльності — широкі наглядові функції, які має сьогодні прокуратура.

Але саме щодо них точаться небабиякі дискусії, в центрі яких — проект закону «Про прокуратуру», розроблений фахівцями Генеральної прокуратури та вченими-юристами і направлений до Верховної Ради. Обговорення свідчить, що деякі політики, юристи прагнуть зробити прокуратуру органом, функції якого зводилися б, по суті, до представництва в суді інтересів громадянина або держави. Але при цьому не враховують, на якому рівні сьогодні дотримання законів у державі, не беруть до уваги те, що позбавлення прокуратури нагляду за додержанням законів у соціально-економічній і політичній сферах завдасть шкоди соціально незахищеним громадянам і державі.

У нашій практиці чимало випадків, коли кваліфіковане втручання прокуратури на захист інтересів держави, в тому числі в недержавному секторі економіки, дає можливість захистити одночасно права тисяч громадян, власників акціонерних товариств. Наприклад, використовуючи свої загальнонаглядові повноваження, у квітні цього року ми перевірили додержання законів у міськрайонних відділеннях та обласній дирекції акціонерного комерційного банку «Україна». Встановлено, що при кредитуванні комерційних структур працівники банку нехтували положеннями законів і наказами Національного банку України, внаслідок чого 74 відсотки, або 13,3 мільйона гривень кредитних коштів, залишилися неповернутими, що завдало значної шкоди не тільки банку, а й фінансовій системі області.

Внаслідок перевірки банку за поданням прокурора області, яке було підтримане правлінням АК АПБ «Україна», повернуто понад мільйон гривень кредитних коштів. 12 керівників обласного і районних підрозділів банку притягнуті до дисциплінарної відповідальності, 6 із них звільнено з посад. А як же служба внутрішньої безпеки банку, головним обов'язком якої саме і є турбота про те, щоб кредити поверталися? Після втручання прокуратури та органів УМВС у Житомирській області ряд працівників цієї служби опинилися на лаві підсудних. Національний банк, на який безпосередньо покладено контролюючі функції, до цього перевірити їхню діяльність не спромігся.

Ось іще одна актуальна проблема. Конституція України, Закон «Про оплату праці» чітко закріплюють право громадян на вчасне одержання заробітної плати. І в тому, що воно порушується, винна не тільки економічна криза. Прокуратура з'ясувала, що невиплата заробітної плати поширена також у підприємницьких структурах, на підприємствах, які мають гроші для цього, однак витрачають їх зовсім на інші цілі. Органи державного контролю за дотриманням законів про працю минулого й нинішнього року притягли до відповідальності за порушення законів лише кілька осіб, жодних матеріалів про злочини до правоохоронних органів не надіслано. А силами прокуратури лише за 4 місяці цього року виявлено більш як 200 порушень законів, порушено 56 кримінальних справ за фактами зловживання службовим становищем, розкрадання і нецільового використання коштів, які треба було виплатити працівникам. Ці приклади з прокурорської практики свідчать, що позбавлення прокуратури загальнонаглядової функції, доцільність якого мотивують потребою демократизувати правову систему в державі, на нинішньому етапі насправді тільки ускладнить правозастосування законів, норм Конституції України, що мають пряму дію.

Аргумент опонентів: є державні контролюючі органи, які й мають цим займатися. Але кому не відомо, що такі служби на місцях керуються насамперед відомчими інтересами. Лише цього року за наслідками загальнонаглядових перевірок прокуратура внесла в державні контролюючі органи 45 документів прокурорського реагування на виявлені порушення законів у їх діяльності.

Ще одна інформація для роздумів. Торік, коли в області скорочували апарати контрольно-ревізійного управління і державної податкової адміністрації, було ліквідовано юридичні відділи цих установ. У таких умовах роль прокуратури як органу нагляду за додержанням Конституції і чинних законів має залишатися значною. Інакше в кожній виконавчій і контролюючій структурі треба буде створити юридичні служби та аналітичні підрозділи з питань застосування законів. А це потребуватиме затрат, які, на нашу думку, в сотні разів перевищать витрати на утримання прокуратур. Переконаний, що для побудови в нашій країні справді правової держави необхідно підтримати принципову позицію колегії Генеральної прокуратури щодо посилення прокурорського нагляду за додержанням і застосуванням законів.

Микола ЧЕРНЕНКО,
перший заступник прокурора Житомирської області.

У «чорного золота» надто висока ціна

(Початок на 1-й стор.).

Близько десятої вечора генеральний директор шахти Валентин Грязнов вийшов із повідомленням: загинули 35 осіб, їхні прізвища уточнюються. Вибух був такої сили, що деякі тіла опізнати дуже важко. Так само невідомо, наскільки довгим виявиться трагічний список. Слова директора тонуть у розпачливих криках матерів і жінок.

На місці аварії працюють 40 відділень гірничорятувальників із Донецької й Луганської областей. У першу чергу намагалися рятувати живих — 48 потерпілих з опіками, травмами й отруєннями госпіталізовані до медичних закладів обласного центру. Як запевнив кореспондента «ГУ» генеральний директор обласного лікувально-клінічного об'єднання Володимир Гусак, для надання допомоги потерпілим в опіковому центрі мобілізовано всі сили й засоби. На жаль, ліжка у цьому закладі порожніми не бувають.

На ранок наступного дня всі тіла загиблих було піднято на поверхню.

Остання аварія — найбільша за всю історію шахти. Хоча «нештатні» ситуації тут траплялися й раніше. Три роки тому внаслідок вибуху метано-повітряної суміші загинули шестеро гірників. Ще раніше тільки вмілі й чіткі дії керівництва дали змогу вивести неушкодженими сотні робітників, коли під землею спалахнула пожежа. Що спричинило трагедію на цей раз, встановить державна комісія з розслідування причин аварії на чолі з першим віце-прем'єр-міністром Володимиром Куратченком. За попередніми даними, режиму провітрювання в лаві, де стався вибух, дотримувалися неухильно.

Шахта імені Засядька ось уже багато років поспіль є флагманом вітчизняної вугільної галузі. Торік тут встановили рекорд, видобувши три мільйони тонн палива. Напередодні Першотравня колектив звітував про перший у цьому році мільйон тонн і знижувати темпи не збирався. Працювати «на Засядька» престижно й економічно вигідно: досить пристойну зарплату робітники тут отримують практично без затримок.

У квітні 98-го, коли страшна біда прийшла на донецьку шахту імені Скочинського, шахта імені Засядька зробила найбільший внесок у благодійний фонд допомоги потерпілим — 100 тисяч гривень. Сьогодні колектив, який не раз виручав місто і городян, сам потребує допомоги. Як запевнив заступник міського голови Леонід Лавров, кожна сім'я загиблого чи потерпілого одержить всі належні за законом виплати. Крім того, державна комісія обов'язково зустрінеться з кожною родиною і за необхідності дасть відповідні доручення. Поховання гірників відбудеться також за державний рахунок.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

Свідчать невідомі документи спецслужб

Найперше дивує обсяг книги: у ній більше тисячі сторінок. Виконана на високому поліграфічному рівні, вона започаткувала видавничу серію «Польща та Україна в тридцятих-сорокових роках XX століття. Невідомі документи з архівів спеціальних служб».

На представлення першого тому документів і матеріалів про польське підпілля в Західній Україні у 1939—1941 роках прийшли керівники Служби безпеки України, відомі українські вчені. З польської сторони були перший заступник міністра внутрішніх справ і адміністрації Республіки Польща Богдан Борусевич, радник Президента Республіки Польща Малгожата Вінярчик-Коссаковська, інші гості.

Передмови до видання написали Президент Республіки Польща Александр Квасневський і Президент України Леонід Кучма.

Тамара ЛЮДНА.

Дополнительная информация об эмиссии акций Открытого акционерного общества «Торгово-производственная фирма «Фидес» (аннулирование)

3. Данные о членах исполнительного органа:

Исполнительным органом Общества является правление, которое руководит деятельностью Общества в рамках полномочий, данных ему общим собранием акционеров и уставом.

И. о. председателя правления — КОСУХИНА Надежда Михайловна, и. о. генерального директора ОАО ТПФ «Фидес», 1949 года рождения, образование высшее, 1975 год — Донецкий институту советской торговли, специальность — товаровед высшей квалификации, общий стаж работы 34 года, в занимаемой должности с 03.06. 1998 года, в должности зам. генерального директора с 03. 1990 года.

— РОДЧЕНКО Любовь Геннадьевна, 1960 года рождения, и. о. зам генерального директора ОАО ТПФ «Фидес», образование высшее, 1986 год — Донецкий институт советской торговли, специальность — товаровед высшей квалификации, общий стаж работы 19 лет, в занимаемой должности с 12.06. 1998 года.

— СТАРОСТЕНКО Ольга Петровна, главный бухгалтер ОАО ТПФ «Фидес», возраст 49 лет, образование среднее специальное, общий стаж работы 31 год.

4. Финансовые результаты Общества по состоянию на 1.10. 1998 г.

АКТИВ

Основные средства	- 832,8
Нематериальные активы	-192,5
Прочие внеоборотные активы	- 7,2
Запасы и затраты	- 181,5
Денежные средства, расчеты и другие оборотные активы	- 235,9
Валюта баланса	- 1449,9

ПАССИВ

Источники собственных средств и приравненных к ним средств	- 1073,3
в т. ч. уставный фонд	- 1016,0
Расчеты и другие краткосрочные обязательства	- 376,6
Валюта баланса	- 1449,9
Балансовый убыток	- 2,7

Задолженность:	
- дебиторская	- 94,9
- кредиторская	- 215,4

Справка о финансовом состоянии.

Коэффициент платежеспособности.	
1. Коэффициент ликвидности.	
1.1. Общий коэффициент покрытия	- 1,1
1.2. Промежуточный коэффициент покрытия	- 0,62
1.3. Коэффициент абсолютной ликвидности	- 0,37
2. Коэффициент финансовой независимости	- 0,74
3. Коэффициент маневренности собственных средств	- 1,1
4. Коэффициент использования финансовых ресурсов (всего имущества)	- + 0,01
5. Коэффициент соотношения собственных и заемных средств	- 0,35

Выводы проведенного аудита свидетельствуют, что общие показатели отчетности о финансовых результатах и их использование и баланса по состоянию на 1.10.1998 года не противоречат аналитическому учету, первичным документам, законодательным и нормативным требованиям.

Представленная информация по всем существенным аспектам подтверждает соответствие хозяйственно-финансовой деятельности и законодательству Украины.

БАЛАНС
Открытого акционерного общества «Торгово-производственная фирма «Фидес» по состоянию на 1 октября 1998 года.

тыс. грн.

АКТИВ

1. Основные средства	- 832,8
2. Нематериальные активы	- 192,5
3. Прочие внеоборотные активы	- 7,2
4. Запасы и затраты	- 181,5
5. Денежные средства, расчеты и другие оборотные активы	- 235,9
Всего:	- 1449,9

ПАССИВ

1. Источники собственных средств и приравненных к ним средств	- 1073,3
2. Долгосрочные обязательства	
3. Расчеты и другие краткосрочные обязательства	- 376,6
Всего:	- 1449,9

	Объем 1997 г.	9 месяцев 1998 г.
Реализация	4035,1	1590,0

5. Дополнительные данные об эмиссии акций:

5.1. Услугами торговца ценными бумагами Общество не пользуется.

5.2. Фонд оплаты дивидендов складывается из прибыли, которая остается в распоряжении АО после оплаты установленных законодательством налогов, других платежей и процентов за банковский кредит. Выплата дивидендов осуществляется до 1 июня года, следующего за отчетным, после утверждения годовых результатов деятельности Общества. Размер дивидендов на одну акцию утверждается общим собранием акционеров. Выплата и их депонирование производится по юридическому адресу Общества: 334270, Автономная республика Крым, г. Алушта, ул. Партизанская, 2.

5.3. Аналитический учет акционеров ведет независимый регистратор Общество с ограниченной ответственностью «Крымреестр», юридический адрес: 333000, г. Симферополь, проспект Кирова, 36, разрешение № 215-Р от 26.01. 1999 года.

5.4. Действия по санированию АО не проводились, дела о банкротстве не возбуждались.

5.5. В связи с нарушением сроков опубликования зарегистрированной информации, опубликование ее в неполном объеме, претензии подписчиков на акции ОАО ТПФ «Фидес» принимаются в течение 10 дней с момента опубликования дополнительной информации.

И. о. председателя правления ОАО «Торгово-производственная фирма «Фидес» Н. М. КОСУХИНА.

Інформація про діяльність ВАТ «Заваллівський графітовий комбінат»

Дані про емітент

Найменування емітента	ВАТ «Заваллівський графітовий комбінат»
Код ЄДРПОУ	00282056
№ свідоцтва про державну реєстрацію товариства та дата видачі свідоцтва	00282056 від 26.10.1994 р.
Місцезнаходження	317614, смт Завалля, Кіровоградської обл., вул. Жовтнева, 14
Телефони	05254 2-12-60, 75-2-04
Телефакс	04865 3-26-46
Основні види діяльності	12120 — видобуток та збагачення нерудної сировини для чорної металургії
Кількість акціонерів	2132
Чисельність акціонерів	837
Статутний фонд (для ВАТ)	285881-50 грн.
— прості акції (кількість та частка в статутному фонді)	1143526 — 100%
— привілейовані акції (кількість та частка в статутному фонді)	0-00%
Дата проведення останніх зборів акціоенів (для ВАТ)	05.03.1999 р.
Найменування та місцезнаходження юридичної особи, уповноваженої емітентом продавати (купувати) його цінні папери	

Основні фінансові показники

Показники, грн.	рік звітний	рік попередній
Виручка (валовий доход) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за вирахуванням державного регулювання цін, ПДВ та акцизного збору	4939300	5252500
Балансовий прибуток (збиток)	-739300	-322400
Всього по активах балансу	34220600	21724800
Всього зобов'язань	6269500	4409000
Статутний фонд	285881,5	285881,5
(довідкова номінальна вартість акцій)	0,25	0,25
Нерозподілений прибуток	—	—
Прибуток, що припадає на одну просту акцію	—	—
Дивіденди, сплачені на одну просту акцію	—	—

Державна податкова інспекція в Орджонікідзевському районі м. Харкова повідомляє, що Арбітражний суд в Харківській області (310022, м. Харків, Держпром, 8 п.) порушив справи про банкрутство:

— № 1115/7-11 від 12.02.98 р. СП «Протекс» (м. Харків, пр. Орджонікідзе, 13/11, кв. 12; р/р 467899 в Орджонікідзевському АК ПІБ, МФО 351351);

— № 3891-7-11 від 18.05.98 р. ППТФ «Аккорд» (м. Харків, вул. Миру, 74; р/р 2600130173073 в Орджонікідзевському АК ПІБ, МФО 351351);

— № 5457/7-74 від 17.06.98 р. ТОВ «Інфо-М» (м. Харків, вул. Тухачевського, 13, кв. 25; р/р 26009011040000 в АКІБ «Укрсиббанк», МФО 351641);

— № 5458/7-74 від 17.06.98 р. ПП «Чартер» (м. Харків, вул. Миру, 36, кв. 17; р/р 2600730186399 у Дзержинському відділенні УАК ПІБ МФО 351395);

— № 5772/7-74 від 29.06.98 р. ТОВ «Вересень ЛТД» (м. Харків, вул. С. Грицевця, 49, кв. 125; р/р 467598 в Орджонікідзевському АК ПІБ, МФО 351351);

— № 11006/7-72 від 08.12.98 р. ПФ «Медіум-Ікс» (м. Харків, пров. Ів. Каркача, 27, кв. 3; р/р 2600701681257 у ХФ «Укрексімбанку», МФО 351618);

— № 11718/7-72 від 20.01.99 р. ПП «Гера» (м. Харків, 3-й Станковий в'їзд, 29; р/р 644219 у Орджонікідзевському відділенні «Укрсоцбанку», МФО 351566);

— № 60/7-72 від 18.01.99 р. АТЗТ «Промспецсервіс» (м. Харків, вул. 12 квітня, 8, кв. 24; р/р 26009301408 у Орджонікідзевському відділенні «Укрсоцбанку», МФО 351566);

— № 2256/7-74 від 17.03.99 р. ПП «Культурний центр «Сафлиг» (м. Харків, пр. Орджонікідзе, 17; р/р 26004198117002 у Орджонікідзевському відділенні «Укрсоцбанку», МФО 351566;

— № 2960/7-74 від 01.04.99 р. ТОВ «Південна зірка» (м. Харків, пр. Орджонікідзе, 17; р/р 2600130034 у АКБ «Базіс», МФО 351599);

— № 883/7-11 від 03.05.99 р. ТОВ «Украгропост» (м. Харків, вул. Шарікова, 44, кв. 157; р/р 2600830141, валютний рахунок 2600830141 у ХОУ Ощадбанку України, МФО 351823).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються Арбітражним судом в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Утерянное свидетельство плательщика НДС № 78878592 на имя ЧП Тевосян Татьяны Петровны (адрес: г. Шостка, ул. Воронежская, 4) считать недействительным.

Приватне підприємство «Хімопол» (ідентифікаційний код 16475171) сповіщає про реорганізацію у товариство з обмеженою відповідальністю «Спільне підприємство «Хімопол».

ВАТ «Укрінтерцукор-Сервіс», код ЗКПО 23509752, р/р 26006301001350 в АКБ «Мрія», МФО 321767 та ЗАТ «Завод «Зеніт», код ЗКПО 02970352, р/р 26004000010 1 в Київській філії АБ «Брокбізнесбанк», МФО 320586, повідомляють про реорганізацію шляхом злиття в Закрите акціонерне товариство «Укрінтерцукор-Сервіс-Зеніт». Адреси: ВАТ «Укрінтерцукор-Сервіс»: м. Київ-32, вул. Саксаганського, 93 Б; ЗАТ «Завод «Зеніт»: м. Київ-50, вул. Глибочицька, 44.

Телефон для довідок 220-64-40.

Арбітражний суд Волинської області (263000, м. Луцьк, пр. Грушевського, 30) порушив справу № 1/80-Б про банкрутство Виробничо-комерційної фірми «ОЛМІ» (263000, м. Луцьк, пр. Молоді, 7/12, р/р 2903918 у Волинській облдирекції АППБ «Аваль», МФО 303569).

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Акціонерне товариство закритого типу «Хімрезерв» (ідент. код 21649420) оголошує про реорганізацію шляхом виділення. Претензії приймаються протягом двох місяців за адресою: м. Київ, вул. М. Стельмаха, 10

«Арбітражним судом міста Києва (252030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) порушено справу № 15/197б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Обрій» (254205, м. Київ, пр. Оболонський, 16, рахунок № 26003200000705 у Мінському відділенні м. Києва Акціонерно-комерційного банку соціального розвитку «Укрсоцбанк», МФО 322131, код 19037902).

Вимоги кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення».

Срочно! На льготных условиях!

Предлагается к реализации 5-этажное кирпичное здание оригинального архитектурного решения строительной готовностью 93%, общей площадью более 6000 кв. м.

Расположено в г. Краматорске.

Имеется подземная автостоянка для легкового и грузового транспорта на 42 автомобиля.

К зданию подведены сети электро-, тепло- и водоснабжения, канализация и телефонная связь.

Фактическая стоимость строительства — 10 млн. грн.

Цена реализации 1 млн. 870 тыс. грн.

Сроки и форма оплаты по договоренности.
За справками обращаться:
в г. Донецке: (062) 332-90-62, 332-90-35;
в г. Краматорске: (06264) 7-00-84.

Арбітражний суд Харківської області (310022, м. Харків, пл. Свободи, Держпром, 8 під'їзд) порушив справи про банкрутство:

— справа № 1236/7-11, приватного консультаційно-маркетингового підприємства «КСП» (м. Харків, Держпром, 6 під'їзд, 6 поверх, к. 619, р/р 2600910511 в ІК АБ «Ера» м. Харкова, ЗКПО 22642992);

— справа № 2669/7-11, приватної фірми «Анко» (Харків, пр. Перемоги, 72-В, кв. 32, р/р 26003198852001 в КБ «Приват-банку», філії в м. Харкові, ЗКПО 23142464);

— справа № 2963/7-11, ТОВ фірми «Синклер» (Харків-18, вул. Дерев'янка, 46, кв. 67, р/р 29094011640 в філії № 3 «Студгрант» АСУББ «Грант», ЗКПО 22651985);

— справа № 3463/7-74, ТОВ виробничо-торговельна фірма «Укр-Схід» (м. Харків, вул. Культури, 15, кв. 40, р/р 26000201764001 в Дзержинському ТВБВ ХГРУ КБ «Приватбанку», ЗКПО 25465823);

— справа № 3701/7-11, багатопрофільної фірми «Агросервіс НЛО» ТОВ (м. Харків-72, вул. Тобольська, б. 42, кв. 402, р/р 29033201274 7 в ХТВББ № 2 АКРБ «Регіон-банку», ЗКПО 22695847);

— справа № 3919/7-74, ТОВ фірми «Балатон» (м. Харків, вул. Чічібабіна, 2, кв. 103, р/р 26001005800 в АСУББ «Грант», ЗКПО 24141356).

Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Вінницької області (287100, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) за заявою ТОВ ТД «Кампус Коттон Клаб», м. Київ, порушив справу № 134/10-178 про банкрутство Піщанської швейної фабрики «Колорит» (288370, Вінницька обл., смт Піщанка, вул. Щорса, 72; р/р 26007200138001 у Піщанському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 302258, код ОКПО 20100413).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються судом протягом місяця з для публікації оголошення.

Арбитражным судом АР Крым (333000, АР Крым, гор. Симферополь, ул. К. Маркса, 18) возбуждено дело

№ 2-5/2514-99 о банкротстве КСП «Новая жизнь» (334741, АР Крым, Советский район, с. Урожайное, р/с 26003200087001, код 03758996).

Целью данного объявления является выявление возможных санаторов и кредиторов.

Арбітражний суд Харківської області (310022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) порушив справу № Б-1173/7-11 про банкрутство ТОВ «Північний», юридична адреса: 310183, м. Харків-183, вул. Дружби Народів, 279-А, р/р 26005301512 в Київському від. АКБ «Укрсоцбанк» м. Харкова, МФО 351298, код ЗКПО 21174767.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд м. Києва (252030, м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-в, тел. 216-65-72) порушив справу № 7/108-б про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Ендрюс». Юридична адреса: 252000, м. Київ, вул. 40 років Жовтня, 100/191; р/р 26009002208001 в АО Укрінбанка м. Києва, МФО 300142, ОКПО 23712341.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

У номер

✔ Херсон

Свято Гончаревої світлиці

З Таврійським краєм пов'язані всі визначні твори О. Гончара. Працівники Херсонської обласної універсальної наукової бібліотеки ім. О. Гончара дали щире слово створити музейну кімнату для натхнення, творчих справ та спадкоємності традицій. Благо, ще мешкають в області ті, кого доля зводила з письменником. Саме «Гончарева вітальня» й відчинила днями двері для перших відвідувачів.

— Ми плануємо використовувати вітальню для засідань літературного клубу та проведення мистецьких вечорів і різних творчих зустрічей, — розповідає завідділом масової роботи бібліотеки молода поетеса Ірина Єгорова. — Про загальну кількість експонатів казати ще рано, адже триває відбір у наших фондах, а також пошук матеріалів у різноманітних приватних зібраннях.

Офіційні особи держави надзвичайно високо оцінили внесок херсонських бібліотекарів у справу вшанування пам'яті Олеся Гончара. Листа-подяку надіслала й дружина покійного письменника.

✔ Житомир

Останнє і найбільше кохання Бальзака

«Весна Прометея» — таку назву мало літературно-мистецьке свято, яким на Житомирщині відзначили 200-річчя з дня народження Оноре де Бальзака.

«І тут я побачив справжній степ, бо Україна починається в Бердичеві. Все, що я бачив до цього, нічого не варте», — записав видатний французький письменник у своїх дорожніх нотатках під час першого приїзду в Україну 1847 року. П'ятнадцять років перед тим графиня Евеліна Ганська під глибоким враженням від творів письменника відправила йому листа, підписавшись «Іноземка». Він відповів їй через паризьку газету...

Стверджують, що загальний обсяг листів до Евеліни дорівнює чверті обсягу всієї «Людської комедії». Тож що це було: «помилка» Оноре де Бальзака чи його найбільше й останнє кохання? Бердичів та село Верхівня, що в Ружинському районі, і стали центрами відзначення ювілею французького письменника.

На Бердичівському костьолі святої Варвари, де в березні 1850 року Бальзак вінчався з Евеліною Ганською, відкрито меморіальну дошку з барельєфом роботи житомирського скульптора народного художника України Василя Фещенка.

✔ Київ

Зворушливі ритуали першого прощання

Учора на всіх шкільних подвір'ях України пролунали останні дзвоники — чергове покоління випускників востаннє сіло за парти, щоб вислухати напутнє слово своїх мудрих учителів. Цього року українські школи випускають у широкий світ близько 350 тисяч вихованців. Звичайно, попереду ще підсумкові іспити, випускний вечір з обов'язковим зустрічанням світанку... Але теплі слова справедливим педагогам, дружні записи у випускних фотоальбомах, сльози на очах під звуки срібних дзвіночків — все це назавжди залишиться у пам'яті як маленькі зворушливі ритуали першого серйозного прощання.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕЦЬ.

Як корова козою стала...

КСП Миколаївщини зводять нанівець молочну галузь

Проблема

Якась баба Параска чи баба Палажка за прирівнювання «колективних» корів з господарств, скажімо, Казанківського району до власних кіз може й образитися. Вона просто не тримала б збиткових тварин, нездатних її саму прогодувати. В КСП ж згаданого району від ферм — лише «прогар». Бо торік «умудрилися» від кожної корови одержати аж... по 1183 кілограми молока. Кілька років тому ніхто в регіоні й не мислив, щоби десь там могли опуститися до такого мізеру. На сполох били вже тоді, як відмітка опускалася нижче 2 тисяч кілограмів. Звичною нормою ставали надої в 3 тисячі. Тепер опинилися далеко за межами допустимого — торік в області продуктивність кожної корови становила лише 1489 кілограмів молока.

Дехто, правда, тішиться: це ж на 227 кілограмів більше, ніж було в році попередньому. Ілюзорна, однак, втіха. Просто дався взнаки урожайніший рік. Валового приросту виробництва молока майже не сталося, а в багатьох районах — Баштанському, Березнегуватському, Казанківському, Снігурівському, Новобузькому, Первомайському, Миколаївському — надої навіть знизилися. Бо тут, як і в цілому по області, корів масово пускають під ніж. Здавалося б, усе виправдано: навіщо тримати їх собі у збиток? Та якби ж натомість до стада вводили продуктивніших первісток, поліпшуючи його племінний склад. А так торік на м'ясокомбінати відправили 25,5 тисячі корів, первісток додали тільки 11 тисяч. Так недовго й до ліквідації дійного стада. В Баштанському районі, приміром, що колись славився своїми молочнотоварними фермами, в КСП «Червоний прапор», «Заповіт Ілліча», «Славутич», «Червоний став» уже немає жодного корів'ячого хвоста. Як, утім, і бичачого.

Молокопереробні підприємства регіону «задихаються» від нестачі сировини. Виручає їх приватний сектор. Там утримують понад 93 тисячі корів — 53 відсотки їх загальної кількості в області. Корова, коли про неї дбати, може не тільки сім'ю прогодувати, а й щомісяця давати гривень 300 прибутку. Якщо, звичайно, кожного дня надоювати не 5—7 кілограмів молока, а принаймні втричі більше.

У Баштанському районі місцевий сирзавод, зважаючи на те, що молочний струмок з КСП аж занадто обмілів, серйозно взявся «освоювати» приватний сектор. Торік закупив у селян понад 2180 тонн молока. Кращим реалізаторам «приватного» молока сирзавод нещодавно вручив холодильники, грошові премії, аби заохотити селян ще активніше поставляти молоко підприємству.

Але проблема відродження й поліпшення дійного стада в колективних сільгосппідприємствах залишається. Вирощуючи на значних площах зернові й інші культури, що як відходи дають грубі корми, КСП упускають можливості для розвитку молочного тваринництва. Тому Миколаївська обласна рада намітила низку заходів щодо виправлення становища. Це і відновлення та поліпшення якісного складу молочної череди, і налагодження більш справедливих, паритетних взаємин між КСП та переробними підприємствами й торгівлею.

Георгій ВОРОТНЮК.

Миколаївська область.

Вітчизняний стиль

«Висидіти» можуть хоч крокодилів

На Олександрійському підприємстві з виведення молодняку птиці, що на Кіровоградщині, запевнили: можемо «висидіти» хоч крокодилів — аби клієнт привіз яйця відповідної кондиції. Підтвердження — успішне виведення перепелів та фазанів. Перепели запам'яталися малими розмірами і надзвичайною спритністю пташенят — бігали скрізь, а фазани відзначилися тим, що в процесі висиджування мало не замордували персонал — такі примхливі виявились.

У період, вільний від творчих пошуків, працівники станції працюють з банальними курчатами, каченятами та гусенятами. Нині в апарати завантажено 107 тисяч яєць, а ще минулого року підприємство опрацювало тільки 28 тисяч яєць. Дався-таки взнаки занепад колективного сільгоспвиробництва на завантаженості інкубаційних шаф — вони частогусто працювали напівпорожніми. Часи, однак, міняються, і не тільки дрібний фермер хоче тепер порахувати восени свої кількадесят курчат-гусенят-каченят. Колективні господарства відновлюють повільно розведення птахів. Селян спонукає до цього не лише швидке повернення вкладених грошей, а й дефіцит обігових коштів на рахунок, до того ж нерідко заарештованих. А птахоферма, бодай невелика, щодня дає найліквідніший з товарів — яйця, які на найближчому ринку перетворюються на готівку для закупівлі пального та інші щоденні потреби. Та й імпортні стегенця не дуже подобаються провінціалам, які звикли до курячого м'яса зовсім іншого гатунку. Щоправда, в інкубаційних цехах про такі меркантильні речі не думають.

— А хто завдає вам найбільшої турботи, — спитали директора Лисицю, очікуючи почути щось про примхливих індичат.

— Люди, — відповів директор. — Всі чомусь думають, що пташенят зі зданих яєць неодмінно має вилупитися багато. Насправді все залежить від якості яйця, і буває, що на сусідніх лотках в одній машині маємо разючу різницю продуктивності — 30% і 95%.

В ім'я життя, що зароджується, зроблено все можливе: овоскопи і дезинфекційна камера, цілодобове чергування операторів, найнадійніші машини, інженери найвищої кваліфікації, два незалежних вводи силового енергоживлення, нарешті, автономна електростанція. Прискіпливий клієнт віддячує взаємністю — потік давальців не переривається зранку до вечора, без вихідних і перерви на обід.

Отже, будуть для городян і ранкова яєшня, і засмажені стегенця, і крильця в бульйоні. Приємно.

Ігор ШИРОКУН.

Кіровоградська область.

Спорт

Кандидатів у збірну названо

Старший тренер національної збірної країни з футболу Йожеф Сабо назвав кандидатів, котрі готуватимуться до відбіркових матчів Євро-2000 проти команд Андорри та Вірменії:

воротарі — Шовковський, Воробйов, Лавренцов; **оборонці** — Лужний, Дмитрулін, Головко, Ващук, Микитін, Коваль; **півоборонці** — Косовський, Гусин, Кардаш, Мізін, Ковальов, Попов, Цихмейструк, Закарлюка; **нападники** — Шевченко, Ребров, Скаченко, Паляниця. **Запасні** — Євтушок, Коновалов, Єзерський, Кирюхін.

Сім'я залишилася без «батька»

Як стало відомо, головний тренер ФК «Прикарпаття» Анатолій Заяєв і його помічники Сергій Шевченко та Олександр Горобець залишили Івано-Франківськ. Що сталося? З таким запитанням ми звернулися до президента клубу Анатолія Ревуцького:

— Анатолій Миколайович Заяєв залишив клуб по-англійському. Одразу зазначу, що між керівництвом ФК і головним тренером жодних непорозумінь не було. Дочекалися б кінця сезону і зробили висновки. Тепер колективом керує тренерська рада. Ведемо активні переговори з одним відомим фахівцем. Гадаю, що він зголоситься очолити «Прикарпаття»...

Увага!

У зв'язку із національною жалобою матч київських клубів ЦСКА і «Динамо», призначений на сьогодні, не відбудеться.

Лише один день

тривав у Києві 13-й чемпіонат Європи з кіокушин-карате. Але пройшов турнір на найвищому рівні. В цьому велика заслуга президента української федерації з цього виду спорту, заслуженого тренера країни Станіслава Близнюка та його помічників.

І наші атлети, слід сказати, скористалися допомогою «рідних стін». Чемпіонами стали: Вадим Яковенко (80 кг) та Олександр Лапко (90). Срібною нагородою відзначено українку Зінаїду Вовк (65). Чемпіонські відзнаки в київському спорткомплексі «Меридіан» вибороли також румуни — Лучі Варі (70), Паоло Коспровськи (90), угорка Єва Діас (65) та Андріана Бенковська з Польщі (понад 65).

У чемпіонаті взяли участь 150 спортсменів з 24 країн. Не було серед них росіян, бо вони не мають національної федерації. Натомість — кілька регіональних об'єднань, котрі не товаришують. А от команду... Чечні допустили. Так вирішила європейська федерація...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Сергій ПРАВДЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 200320.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311094.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок —441-88-23; телефакс —224-72-54; відділ реклами —441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс —449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець — Верховна Рада України